

Art Prison

Barbora Tauerová

Bakalářská práce
ateliér Ing. arch. Radek Suchánek, Ph.D. a Dott. Ing. arch. Petr Janoš

Fakulta umění a architektury
Technická Univerzita v Liberci
Letní semestr 2018

Prohlášení

Byla jsem seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, zejména § 60 – školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé bakalářské práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li bakalářskou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědoma povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím mé bakalářské práce a konzultantem.

Současně čestně prohlašuji, že tištěná verze práce se shoduje s elektronickou verzí, vloženou do IS STAG.

Datum:

Podpis:

prohlášení

≈

Art Prison

Barbora Tauerová

Obsah

analýza	7
stavebně - historický průzkum	11
návrh	15
esej ke konceptu	19
rozhovory s umělci	20
koncept ateliérů	21
průvodní zpráva	23
situace	24
zákres	26
půdorysy	28
řezy	52
pohledy	64
konstrukční schéma	68
detail	69
technická zpráva	71
vizualice	73
poděkování	83

Analýza

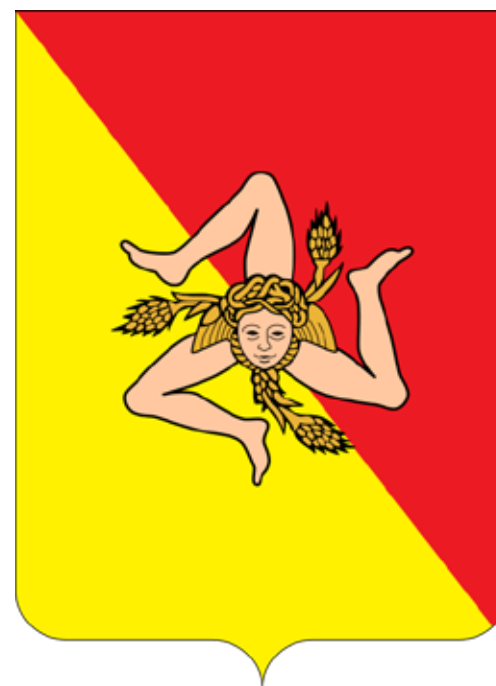

Favignana je největší ostrov z Egadského souostroví. S rozlohou téměř 20km² a pobřežím obíhajícím na 32 km, ošperkovaným četnými, krásnými plážemi, se jedná o nejnavštěvovanějším z ostrovů na západ od Sicílie. Favignana je pouze 30 minut od nejbližšího letiště v Trapani a 50 minut v Palermu.

Jméno ostrova Favignana pochází z latinského *favonius*, termínu označující teplý proud větru vanoucí ze západu.

Již od počátků osídlení Favignany museli první obyvatelé - Féniciáné, počítat s typicky skalnatým a velmi členitým povrchem ostrovu. Tento fakt můžeme dodnes vidět na starých kamenolomech a jeskyních po celé Favignaně. V kamenolomech se těžil hlavně pěnovec (sopečný tufu) , vápenec a pískovec, což je odraží na ostrovní architektuře. K ostrovní floře patří olivovníky, fíkovníky a granátovníky.

Historie Favignany sahá až do roku 500 př.nl., kdy právě již Féniciáné úspěšně využívali vojensky strategického umístění ostrova. Později, po pádu Říše Římské se Favignany zmocnili Arabové, kteří odsud řídili obsazování Sicílie, nehlouho po nich se vlády na ostrově ujali Normané. Můžeme předpokládat, že základy pevnosti Svaté Kateřiny, které se týká tato práce vychází právě z normanského období vlády. Byla postavena na základech jedné z třech hlídkových věží Saracénů. Za vlády krále Ferdinanda II z Aragonu (přibližně 1470) se z vojenské pevnosti stalo vězení, především pro politické vězně. Další znaky aktivního používání pevnosti jsou zřejmé až do roku 1655. Po druhé světové válce pevnost spadla do správy Italskému námořnictvu, nicméně je od té doby opuštěná.

pohled na město z pevnosti Sv. Kateřiny

V polovině 19. století se naplno rozvíjí průmysl na Favignaně, který se točil hlavně kolem lovu a konzervace tuňáků. Za tento rozvoj mohla hlavně rodina Florio, kteří založili továrnu na zpracování tuňáku a jeho efektivní konzervaci. Dalším zajímavým a důležitým faktem bylo i to, že pro pracovníky továrny bylo k dispozici ubytování, společné stravování či školka pro děti. Dnes již tento průmysl připomíná hlavně každoroční festival lovu tuňáků tradiční technikou odchytu do velkých sítí s následným harpunováním zvaná *mattanza*.

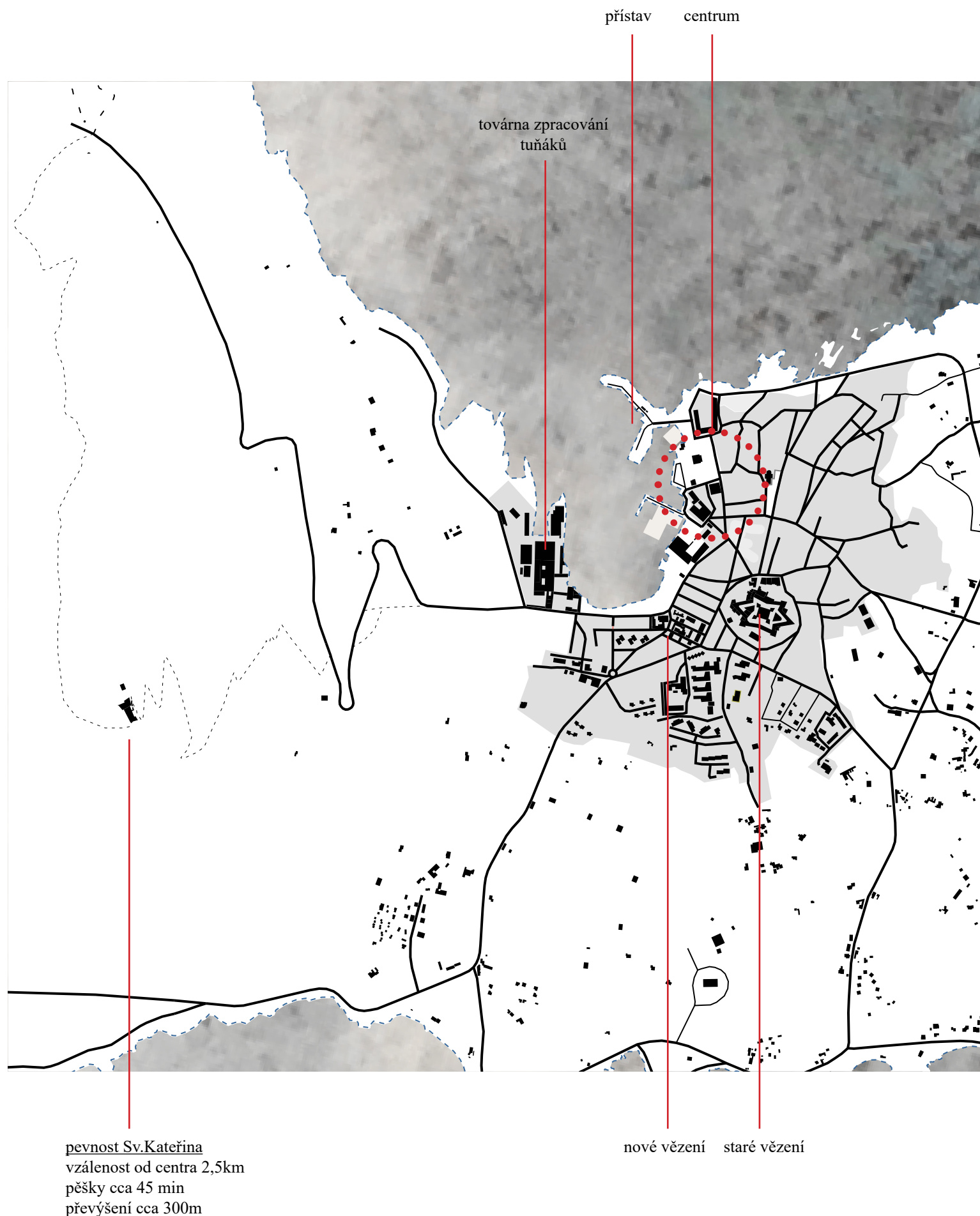
Dalším způsobem obživy, krom lovu tuňáků, zůstává těžba tufu. Většina obyvatel dojíždí za prací na Sicílii, hlavním zdrojem příjmu na Favignaně se tedy stává turismus. Přesto si tento ostrov s téměř čtyři a půl tisíci obyvateli zachovává autenticitu a i své obyvatelstvo. Na místě je cítit velká pospolitost a velká láska obyvatel k jejich ostrovu, která se viditelně přenáší i na mladé. Ti jsou jsou aktivně všudypřítomní ve městě, v kavárnách, obchodech. Věřím tak, že rekonstrukce pevnosti s cílem přinést na Favignanu více současné kultury, která zde v současnosti poněkud chybí je dobrý podnět pokud chceme aby si Favignana v budoucnosti udržela své mladé obyvatele a rozvíjela kouzelnou atmosféru.

analýza místa

≈

Art Prison

Barbora Tauerová

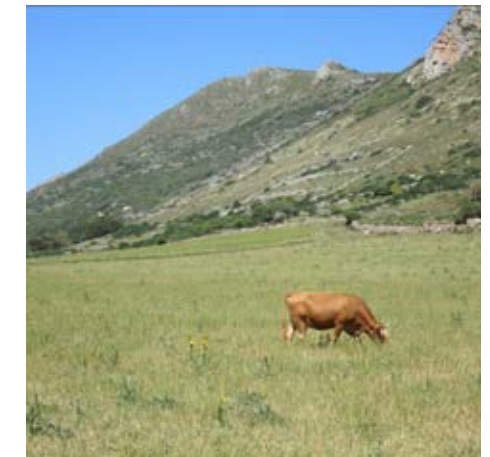
pevnost Sv. Kateřina
vzálenost od centra 2,5km
pěšky cca 45 min
převýšení cca 300m

nové vězení staré vězení

analýza místa
≈
Art Prison
Barbora Tauerová
10

madonna Favignana

fauna na Favignaně

továrna na zpracování tuňáků

villa rodiny Florio

místní rybář

kamenolom

Stavebně - historický průzkum

1. Dějiny objektu

Kolem roku 810 n.l. byla na nejvyšším kopci Favignany postavena jedna ze tří hlídkových věží Saracénů, kteří v té době ostrov obývali. Další zmínky pocházejí z 15. století, kdy se věže stává postupně pevnost a hlavně vězení za vlády Ferdinanda II z Aragonu. Do devatenáctého století se pevnost postupně kultivovala a byla významným strategickým bodem mezi africkými břehy a Sicílií.

Roku 1861, kdy Itálii sjednocuje Giuseppe Garibaldi, je ostrov osvobozen od nadvlády Bourbonů a pevnost svaté Kateřiny je zdevastována, jako symbol útlaku a moci. Poté se dostává do rukou Královského námořnictva a stává se z ní telegrafní stanice. Od konce druhé světové války je opuštěna.

Roku 2008 ji do správy dostal ostrov a proběhla rekonstrukce cesty k pevnosti a obnovení přívodu elektřiny pro osvětlení.

2. Architektonický rozbor a popis objektu

Objekt se nachází na nejvyšším bodě celého ostrova Favignana ve výšce 314 m.n.m.. Hornatý hřeben, na kterém se pevnost nachází, půlí ostrov na východní a západní část. Tak jako hřeben půlí ostrov tak i pevnost má dvě tváře. Východní směřující k městu je charakteristická velkým množstvím oken naopak západní strana působí jako solitér vyrůstající ze stráně. Pevnost je postavena z místního tufu, má půdorys připomínající hvězdicí s charakteristickými obrannými věžemi v rozích. Dnes jsou věže s kopulemi zachovány pouze na severní straně pevnosti. Jižní straně dominuje původní balkon s kamennými krakorci. Přístupná je dvěma vchody. Hlavní vchod se schodištěm se nachází na východní straně a směřuje do vnitřního atria. Na severní straně je vchod vedoucí do spodního patra. Pevnost disponuje ještě jedním vchodem na severní straně, ten je ale zazděný a vede do původního vězení. Fasády obracející se k městu vévodí bílá věž nad vchodem. Postavena byla kolem roku 1930 a sloužila jako vysílací stanice. Další výrazný prvek je vlys nacházející se nad vchodovými dveřmi, který mohl sloužit pro padací most. Tvar i velikost oken je různorodá, lze pozorovat, že došlo ke zvětšení. Z výplní otvorů se nic nedochovalo.

3. Stavební historie

Na místě dnešní pevnosti původně stála kolem roku 810 pozorovací saracénská věž. Další zmínka pochází z 13. století, kde zde byl vystaven hrad. Avšak až roku 1498 existuje zmínka o rekonstrukci, která probíhala, když byl ostrov ve španělských rukou. Roku 1578 dokazují Spinnoschiho dokumenty potřebu rozšířit pevnost a vytvořit cisterny na vodu. Na výsledek rekonstrukce odkazuje kresba z 1640 „Atlas měst a pevností království Sicílie“ (Negro, Ventimiglio). Dnešní podoba objektu se nejvíce přibližuje kresbě z roku 1686 publikované v knize „Il restauro monumentale nelle isole Egadi“, ta vyobrazuje pevnost s přístavbou na severní straně. Z důsledku povstání a osvobození věžů byla roku 1861 celá pevnost zdevastována a z dřívější krásy hradu zde nic nezůstalo. Poté se stala majetkem Královského námořnictva a byla používána jako telegrafní stanice. Poslední dostavba byla provedena mezi roky 1920-1930, kdy přibyla bílá centrální věž. Správcovský dům, který stojí na severní straně, byl postaven mezi lety 1893 - 1920.

4. Architektonicko-památkové hodnocení

Pevnost je úzce spjata s historií ostrova, lze předpokládat i s celým souostrovím, v závislosti na síti jednotlivých vysílacích věží. Sloužila také jako vězení, lze tedy usuzovat, že má své místo i v historii Sicílie a Itálie. Pro ostrov Favignana je symbolem, budovou, kterou nelze přehlédnout, ale naopak je to jedna z prvních věcí, kterou na sebe ostrov upoutá pozornost.

stavebně - historický průzkum

Art Prison
Barbora Tauerová
11

Seznam hodnotných architektonických detailů a prvků

- Kamenný prsten lemující pevnost v místě začínající atiky
Z důvodu přestavby v některých místech chybí - okolo centrální věže
- Krakorec na jižní fasádě
- Vlys po padacím mostě nad vchodem
- Bastiony s kopulemi na severní straně
- Erb s odkazem na aragonskou rodinu s datem 1616 u vchodových dveří.

V interiéru nelze určit, kdy úpravy probíhaly. Po devastaci zde nezůstaly ani cenné podlahy. Rekonstrukce probíhající za období druhé světové války vedla k celkovému nahrazení podlah, změnou veškerých otvorů a vymalováním vápencovou omítkou.

Přehled hlavních architektonických závad

Fasáda

Fasáda centrální části, jak na západní tak východní straně namáhána větrem, kameny jsou zde místy vyfoukané a oslabené.

Okna

V průběhu staletí a rekonstrukcí byla postupně změněna všechna původní okna. Můžeme pouze předpokládat, že se jednalo o menší okna, tzv. střílny, nebo podle textu ze 17. století lomená okna, která byla hojného počtu a dostatečně tak prosvětlovala vnitřní prostory. Poslední změna musela proběhnout během poslední rekonstrukce v 20. století. Na osmi oknech nacházející se v jižní části pevnosti je nadpraží řešeno kovovým překladem s cihlovým dozdiváním. Ostění je též dozděné a překryto omítkou. Podle okna nacházející se na západní fasádě (v interiéru pokoj s výrazným lomeným obloukem) lze vypožorovat, že okna byla pouze zmenšena za účelem vložení standartního okna. Proto byl otvor následně omítnut.

Přístavby z 20. století

Centrální věž nad vchodem a malý domeček stojící severně od atrie, byly přístavěny za účelem radiového vysílání. I přes to, že jsou postaveny z kamenných bloků, jsou opatřeny omítkou a tím se jasně odlišují od zbytku pevnosti. Z kompozičního hlediska je centrální věž nad vchodem prvek zdůrazňující hlavní vchod. Druhá přístavba je lehce vyosená oproti věži a to z důvodu nosného zdiva pod ní. V době jejího vzniku muselo dojít i k rozšíření plochy, na které stojí. Jako pozůstatek rozšíření zde můžeme najít sloupy podepírající novou konstrukci, která je dnes v dezolátním stavu.

Interiér – atrium

Nejvíce identifikovatelné přestavby interiéru se nachází v atriu, kde lze sledovat postupné zazdivání a zmenšování původních otvorů za účelem možnosti uzavření prostor.

Interiér - podlahy

Podlahy v přízemí a prvním podzemním podlaží jsou betonové s charakteristickým vzorem imitující spáry mezi dlaždicemi. V prvním patře se nachází rozpadající se cihlová podlaha.

Interiér – stavební otvor dveře

Stavební otvory dveří jsou podobně jako okna s rovným překladem, tvořený kovem a dozdivkou z cihel.

Doporučení k úpravě

Fasáda - vyfoukané, popřípadě vypadané kameny je třeba doplnit, spáry vyčistit a doplnit pojivem.

Okenní otvory - zmíněné okenní otvory je třeba očistit o dozdivané ostění a překlad. Okna se tak navrátí do původního stavu před poslední rekonstrukcí. Okna budou větší a interiér prosvětlenější.

Přístavby z 20. století - i přes znatelně rozdílný vzhled a dataci, lze tyto přístavby vnímat jako součást historického vývoje. K těmto přístavbám lze přistupovat uvolněnějším přístupem. Upravením otvorů a jejich funkcí. Dále rozšířená část okolo menší přístavby je třeba opravit, nejlépe znovu postavit.

Podlahy - veškeré podlahy je třeba vyměnit. V suterénu je nutné použít dvojí podlahu s odstupem od zdi, z důvodu vyšší vlhkosti.

Otvory - dveře - Ostění je třeba opravit a navrátit k původnímu stavu, tedy očistit od dozdivky.

stavebně - historický průzkum

≈
Art Prison
Barbora Tauerová

01

02

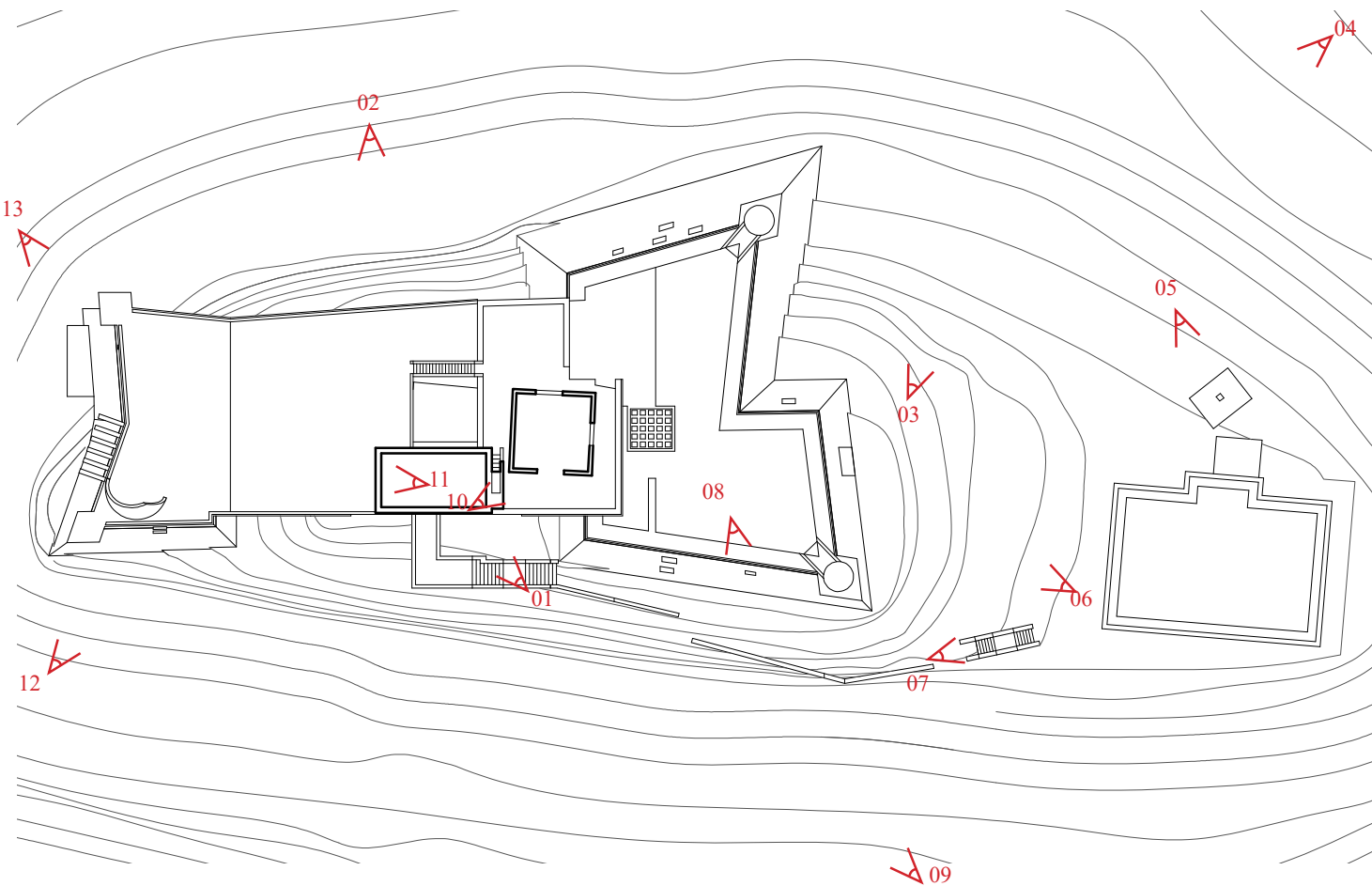
03

04

13

05

06

12

07

11

10

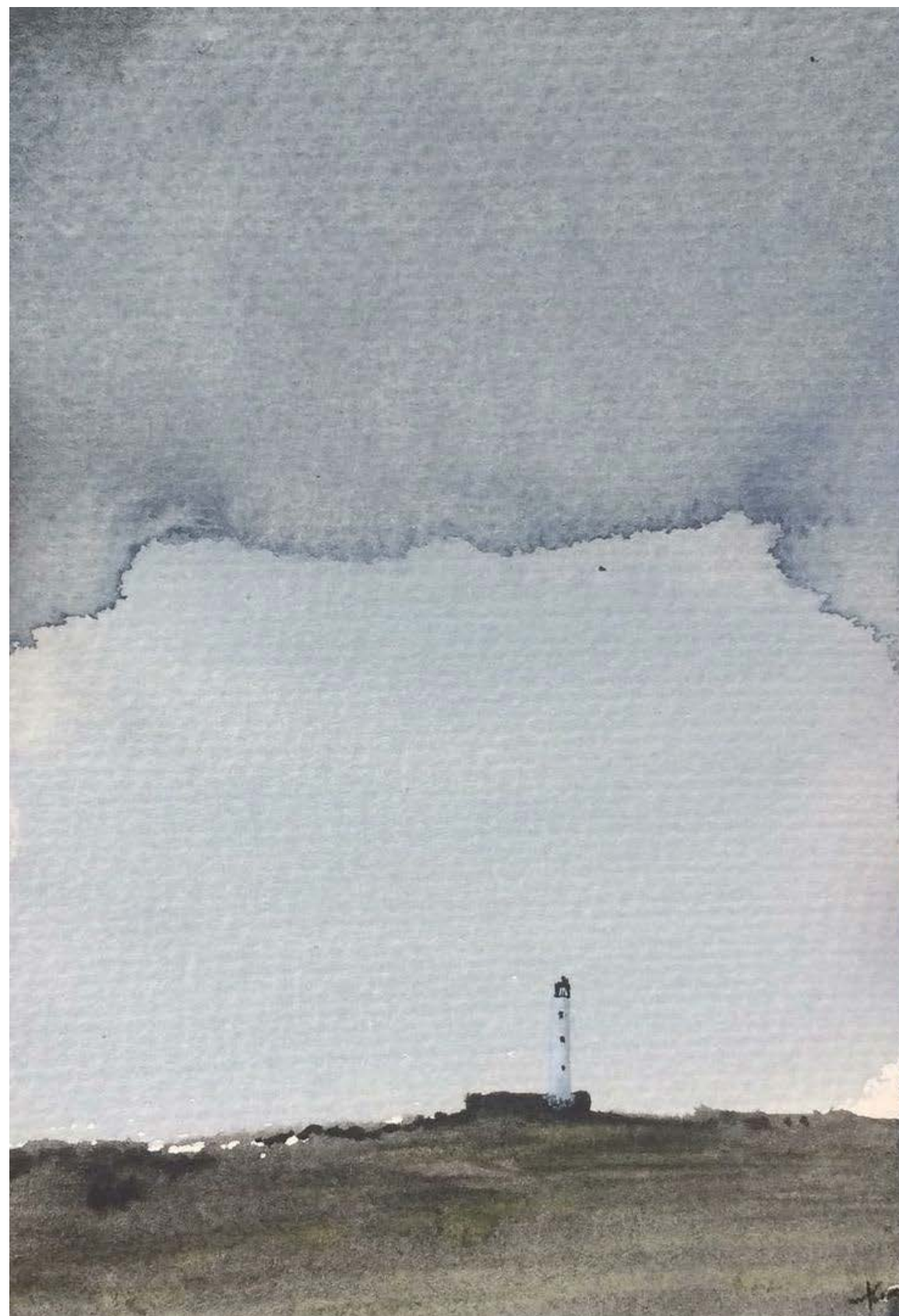

09

08

Návrh

maják na Favignaně

Art Prison
Barbora Tauerová
16

Pro svou bakalářskou práci jsem si vybrala rekonstrukci pevnosti Svaté Kateřiny na jednom z ostrovů na západ od Sicílie - Favignana. Inspirací bylo zadání pro mezinárodní architektonickou soutěž, která vypisovala že hledá návrhy na umělecké ateliéry na místo dlouho opuštěné bývalé pevnosti s vězením.

Cesta na místo byla nutností. První komplikace se ale objevily dřív než jsem vůbec nastoupila do letadla.

Píší mi z hotelu na Favignaně, kde jsem měla pobývat po čtyři noci, kdy že to přijedu.

Letadlo přistává v Trapani v sedm, tak než se dostanu do přístavu a na loď, asi v devět mě tam máte, píší.

Odpověď z hotelu přichází obratem.

Poslední loď odjíždí z Trapani v půl osmé, to z letiště nestiháte.

Aha, říkám si v duchu, vyděšená, co s tím.

Ping. Další zpráva.

Napište na toto číslo. Paní Vás v Trapani ubytuje.

Uf. Všechno dobré.

Takto by se dala celá moje zkušenost se Sicílií a Favignanou popsat. Měla jsem neskutečné štěstí na majitele hotýlku, kde jsem byla ubytovaná. Leo a Virginie byly neskuteční. Leo se ihned omlouval, že jsou nějaké potíže s wifi, zatímco mi chystal espresso. Virginie mi mezitím povídala co se všechno dá v okolí dělat a jestli se mi bude chtít, doporučuje mi vyšlápnout si na kopec, kde je pevnost Svaté Kateřiny.

Odpovídám, že to je důvod proč tu jsem.

Vidíš! Říkala jsem, že to bude architektka! Volá Virginie na Lea. Záhy se ukázalo jak moc velkou pomocí Virginiino nadšení mi bude pomoci při mém objevování Favignany. Ještě jsem se ani neubytovala a už mě vede na radnici, že se tu poptáme o historických dokumentech k pevnosti. Vzhledem k tomu, že neumím italsky je Virginiin překlad a ochota neskutečně vítaná. Nakonec mě pouští do místní knihovny i přestože je zavřeno a přestože nalezených dokumentů k historii pevnosti bylo poskrovnu, radost z ochoty místních je neskutečná.

Po chvílích v knihovně se konečně dostávám k mému hlavnímu bodu výpravy. Vydávám se na výšlap trvající 45 minut a překonávám převýšení 300 metrů. Nakonec to za tu námahu vážně stojí. Otevírá se přede mnou 360° ničím nerušeného výhledu. Postupně prolézám celou pevnost a představuji si kde co bude, dělám si skici a poznámky. . Tady knihovna přes dvě patra s točitým schodištěm, zde budou mít umělci ateliér, tady bude jídelna.

Večer sedím venku u kavárny a vdechu místní atmosféru. Přichází Virginie a ptá se zda si může přisednout. Povídám jí jak jsem překvapená, že takové město na malém ostrově žije, že jsem čekala mrtvou osadu, žijící jen přes turistickou sezónu. Virginie přitakává, že je to vážně ráj tady, je tu dobrá komunita, mají tu základní školu a lidé se tu stále mají jak uživit. Povídá jak ostrovy Francii (dozvídám se že Virginie je z Paříže) jsou naprosto mrtvé a většinou tam nic není. S Virginií dále vedeme diskuzi o tom, jaká je škoda, jak se tu moc jezdí auty, problematiku plastů, které jsou realitou pláží a jak moc tady chybí umění. Tak to vypadá,

že galerie a ateliéry pro umělce by tu vážně měly smysl.

Další dny se linou v trochu ospalém tempu, kdy hlavně poznávám krásy ostrova. Odjíždím plná elánu ponořit se do práce na bakalářce.

úvodní esej

≈

Art Prison
Barbora Tauerová

Možnosti digitálních platform ve výstavnictví

„Osobně si myslím, že umělci by se měli zapojovat do popkultury, vmísit se do ní, a opustit do sebe uzavřené umělecké kruhy a média orientovaná na galerijní provoz, měli by využít výhody nových kanálů pro amatérskou kulturní produkci, kterým přitom stále mohou odávat hloubku a intelektuální ostrost, které se od naší tvorby očekávají. Ale uvědomuji si, že zastávám docela nepopulární pozici: je těžké opustit onen uklidňující, privilegovaný, sofistikovaný, elitářský a dotovaný umělecký systém.”

Paolo Pedercini - digitální umělec

To, co na digitálním umění vidím jako nejcennější a nejdůležitější, je způsob, jakým má možnosti a potenciál dosáhnout širšího publika, než právě umění v fyzických galeriích.

I když jsem si jistá, že fyzické umění a styl vystavování nezmizí ze dne na den a věřím, že tento formát má své místo v kultuře, ráda bych se věnovala tomu, co přináší digitální umění, které může existovat ve virtuální platformě bez zajetých přístupů.

V eseji Virtual Worlds¹ od Rachel Clarke a Claudie Hart autorky několikrát zmiňují, že se u virtuálních děl pro jejich dokonalou a matematickou přesnost vlastně odcizujeme od nedokonalé reality a vzniká efekt “tísnivého údolí”. Tento efekt popisuje momenty zejména u antropomorfních robotů, kdy je jejich mimika dostatečně blízká lidskému výrazu, že je až moc dokonalá a na lidi působí strašidelně a tísnivě. Clarke a Hart teorii používají na díla vznikající ve virtuálním prostoru, zejména pak na díla představující krajinu či města. Popisují tyto virtuální prostory jakoby existovaly mimo čas a realitu, jakoby by byly zároveň živé a mrtvé.

Podobným přístupem živé/mrtvé, pravé/falešné se dá i popsat přístupnost virtuálního umění. Digitální díla nikdy nebudou přímo dostupná ve stejném smyslu, jako obraz nebo socha v galerii, jen těžko u nich pocítíte takové emoce, jako před obrazem od Rothka. Na druhou stranu nepoměřitelně větší přednost digitálních děl je právě to, že nikdy vlastně neexistovala v reálném světě - nikdy pro něj nebyla stvořena. V teorii může kdokoliv na světě zažít dílo digitálního umělce, zejména pokud je připraveno pro existenci na internetu v browseru, či ho stačí stáhnout a nainstalovat na počítači, podobně jako videohru.

Například interaktivní projekt Joy Exhibition² od umělce vystupujícím pod pseudonymem Strangethink. kde pomocí pohybu myši tvořím obrazy ve virtuální galerii, plné NPC’s³ které postupně reagují na vaše díla, zastavují se a pozorují.

Věřím, že pro mnoho lidí může být jednodušší nainstalovat si a zažít Joy exhibition, než si zajet do Mark Rothko Chapel v Texasu. O to víc je zde sugestivní fakt, že galerie v Joy Exhibition svou dispozicí a stylem instalace obrazů velice připomíná právě Rothko Chapel.

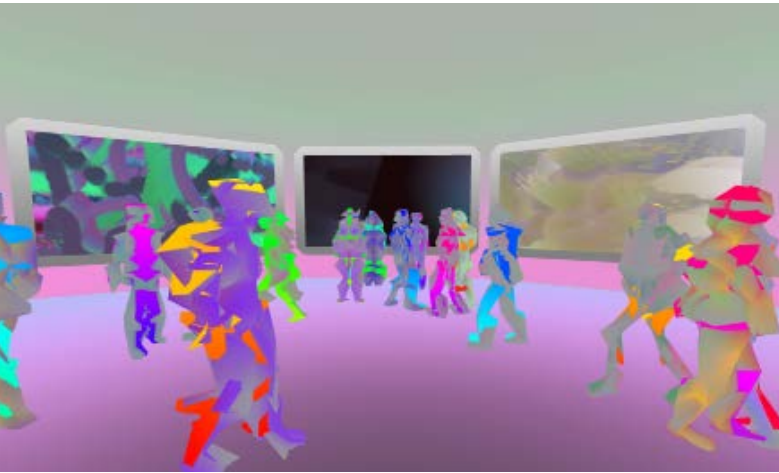
Pokud bych šla ve srovnání ještě dál, tak i v Joy Exhibition jsem schopná vytvořit obrazy podobných kvalit jako jsou Rothkovy, aspoň tak dalece, jak mi technologie dovolují. Jádro mého argumentu je tu v tom, že tyto obrazy jsou vytvořené právě pro to, abychom je zažili skrz monitor počítače. Zážitek z jejich textur pravděpodobně nikdy nebude na úrovni textur reálných obrazů, ale to, jak tyto digitální obrazy zažijeme, bude zcela autentické tak, jak to umělec zamýšlel, aniž bychom museli vynaložit výdaje nebo čas za cestu do galerie na druhé straně světa. Proto vidím jako tento typ digitálního umění ve virtuální realitě mnohem inkluzivnější a doopravdy přístupné pro všechny než analogové umění.

Nejde o to analogové umění popřít, ale přistupovat otevřeně k novým digitálním platformám a způsobům jak vystavovat umění. Podobně jako Paolo Pedercini i Zarina Muhammad ve svém textu Why I hate white cubes⁴ kritizuje pompéznost a uzavřenost mnoha současných galerií. Ačkoli se myšlenka white cube může zdát jako ideální místo pro instalaci umění, není to ideální pro lidi. Důvod proč člověk nižšího sociálního postavení nepůjde do galerie, může být právě ten, že se tam nebude cítit dobře, bude si připadat “mimo”. Měli by kvůli takto reálnému problému přijít o kontakt s uměním mladí lidé z okrajů společnosti? Nemyslím si.

Přístupnost umění by se zlepšila, už jen kdyby galerie začaly doopravdy prezentovat výstavy a díla ve virtuálním prostoru pomocí sociálních sítí jako je instagram nebo twitter. Nepřeháním, když řeknu že k nim má přístup opravdu skoro každý. Například ve slumech jsou smartphony a internet přirozenou součástí života a stále čím dál víc mladých se vzdělává a poznává svět přes displej jejich mobilu. Pro ně by měli umělci i galerie opustit svoje bezpečné místo v bílých kostkách.

Stejně tak ani mi nejde o to, aby klasické galerie zmizely, pouze chci, aby k nim existoval i plnohodnotný digitální ekvivalent a aby byly chápány jako přirozený vývoj v 21.století. I digitální umělci stále ke své práci potřebují vnější podněty a uvědomovat si svojí lidskost a fyzičnost. Proto mi přijde pevnost na Favignaně jako ideální místo, kde tento koncept vyzkoušet.

esej ke konceptu

Art Prison
Barbora Tauerová
19

¹ <http://www.real-fake.org/virtualspaces.html>

² <https://strangethink.itch.io/joy-exhibition>

³ NPC je v překladu non playable character, označení pro předem daně naprogramované postavy ve hrách a interaktivních dílech

⁴ <http://www.thewhitecube.co.uk/why-i-hate-the-white-cube--zarina-rants>

Další zdroje:

BENDOVÁ, Helena a Matěj STRNAD, ed. Společenské vědy a audiovize. V Praze: Akademie múzických umění, 2014. ISBN 978-80-7331-313-5.

BENDOVÁ, Helena. Umění počítačových her. Praha: NAMU, 2016. ISBN 978-80-7331-421-7.

LÉVY, Pierre. Kyberkultura: zpráva pro Radu Evropy v rámci projektu “Nové technologie: kulturní spolupráce a komunikace”. V Praze: Karolinum, 2000. ISBN 80-246-0109-5.

O'DOHERTY, Brian. Uvnitř bílé krychle: ideologie galerijního prostoru. Praha: tranzit.cz, 2014. Navigace. ISBN 978-80-87259-30-6.

Protože jsem chtěla poskytnout pro umělce co nejpříznivější podmínky pro tvorbu, chtěla jsem nahlédnout do jejich kreativních procesů a požadavků při tvorbě. Přináším pár mých rozhovorů s umělci, kteří by jejich zaměřením a tvorbou mohli zapadat to konceptu residenčního centra na Favignaně.

Jana Voňková

tvůrkyně malých ojektů a šperků

Ahoj! Promiň, že ruším jen bych se tě chtěla na něco zeptat. Dělán ted’ bakalářku na téma residenční ateliéry pro umělce a chtěla jsem se zeptat jak by mělo podle tebe vypadat tvoje ideální studio/ateliér, jako šperkařky a tvůrkyně malých soch? Předem děkuji!

Ahoj Baru, napíšu ráda, zítra. Jsem ted’ na cestách, tak až budu v klidu :)

Čau Baru, tady něco posílám, tak snad ti to k něčemu bude. :)

SVĚTLO A PROSTO

Pro můj ateliér by mi stačil malý prostor s velkými okny v nějakém sdíleném centru. Potřebuji hodně světla k životu i tvorbě. Čím větší okna, tím lepší, nejlépe s výhledem do zeleně a bez aut - to ale spíš hlavně kvůli mé duševní pohodě. Při umělém světle dokážu pracovat normálně, ale vzhledem k tomu, že občas pracuji v ateliéru (když zrovna nějaký mám) celý den, tak potřebuju mít aspoň nějaký kontakt s okolním světem. Jsem ochotná prostor sdílet, ale radši budu mít něco, kde když chci, můžu mít svůj klid a když chci, tak vyjdu ven a potkám další lidi, co třeba taky občas do noci pracují - to je motivující, když potřebuješ, to asi znáš.

VYBAVENÍ

Mám svoje vlastní drobné nářadí, které se dá sbalit do kufříku (no už spíš do kufru) a jít a zatím se bráním pořizování větších věcí. Občas potřebuji stolní vrtačku, ale snažím se to řešit operativně u někoho. Hodně to asi souvisí s tím, že nemám auto, tak se snažím celkově nehromadit věci, co úplně nutně nepotřebuju nebo je potřebuju jednou za čas. V tom vidím výhodu sdílených dílen, že člově nemusí vlastnit všechno. Já jsem celkově velkej fanda sdílení. Taky rozhodně potřebuji přímo v ateliéru umyvadlo - pro práci s kyselinou, patinou apod.

SDÍLENÍ

Přijde mi super, že se objevuje čím dál tím víc prostorů, kde je více různých ateliérů a dalšího zázemí. Potkáváš další lidi, řešíš s nima ty dobré i ty špatný věci a víš, že v tom nejsi sama. Zároveň chytáš kontakty, když něco sháníš, tak se jdeš nejdřív zeptat vedle. Nějaká rivalita mi přijde zbytečná, nemáme se u nás tak dobře, že bychom se měli rvát a házet si klacky pod nohy - naopak spolupracovat a vychovávat si dodavatele a firmy, co pro nás dělají, co my potřebujeme a taky

klientelu, která je zatím dost úzká.

INSPIRACE

Tu беру všude možně kolem sebe a pak i přímo při tvůrčím procesu na dílně. Občas mám nějakej skvělej nápad a když to vyrobím, tak zjistím, že je to úplná hovadina a naopak pak pracuju na něčem a při práci s materiálem mě napadají další použitelné varianty - já taky nemám moc velkou představivost, takže si všechno musím vyrobit a zkoušet ve hmotě. Když se snažím lovit inspiraci venku a nějak to nejde, tak prostě jdu na dílnu a něco zkouším a ono se něco objeví a naopak když mi to nejde na dílně nebo když prostě všechno kazím, tak nejlepší je se na to vykašlat a jít dělat něco jiného nebo prostě nic. Nelámat to přes koleno. Protože stejně nevznikne nic dobrýho a já jsem z toho akorát ještě víc otrávená.

CELKOVÉ PROSTŘEDÍ

Hodně si zakládám na tom, aby prostředí kolem mě vypadalo a fungovalo dobře, takže neustále hledám ideální rozmístění i vybavení a dokud nenajdu to nejlepší, tak si prostě zatím poradím provizorně. Jsem velmi pořádkumilovná a zároveň nerada uklízím (ale dělám to, protože mám ráda ten pořádek), takže si vždy snažím vše vyřešit tak, aby to bylo nenáročný na údržbu, zbavuju se věcí, co nepoužívám a nepotřebuju. Občas mám pocit, že se pořád připravuju na to, až se budu zase někam přesouvat. Taky v budoucnu potřebuju, aby můj atelér souzněl s tím, co tvořím a mohla bych tam operativně dle potřeby fotit. Snažím se zásadně nekupovat nové věci a už mi trochu leze krkem ta minimalistická čistota, tak to vždychy nějak kombinuju s nějakým bizárem a nejradši mám věci od popelnice. A bude tam spousta kyték - můj pokoj bude za chvíli vypadat asi jako skleník. Naštěstí si ted’ razím teorii, že všechno musím vypěstovat od miminka nebo vyměnit, tak se to trochu zpomalilo.

Jakub Krejčí

audiovizuální umělec tvořící na širokém spektru digitálních médií

Ahoj Kubo! Můhla bych se tě zeptat jak by mělo vypadat ideální studio na residenci pro tebe jako audiovizuáního umělce?

Ahoj, ja roky bojuju o to abych měl vůbec vlastní místnost, tak bych začal klidně u toho. Klidně ve spolubydlení, ať to není malý a je to zvukově aspoň trochu utěsněný, abych si tam mohl dělat i zvuk. Ale ideálně by to bylo samozřejmě větší multimedilní studio.

Mohl bys byt nějak konkrétní s tou multimedialitou?

Multikanalovej zvuk, zesiky, limity, zesilovače, další audio technika, pak projektor a pracovní stůl s 3mi monitory a super počítač a tak dále....

Vymyslíš to doufam k realitě, kdy lidi bojujou o místo nebo pro monarchy?

No, snažím se aby to bylo co nejbliž realitě a smysluplné.

Já bych chtěl kombinaci audio a 3D studia, kde se dá i zkoušet, což je teda bíla zeď na projekci, a třeba i gauč a napůl zkušebna, akorát s multikanalovým zvukem. A tam někde i pracovní stul - velkej, s místem na techniku. A pak další stůl na práci s elektronikou Ideálně s odděleným prostorem na spaní.

Zatažitelné okno s výhledem, ať se člověk u počítače nenudí.

Kytky.

A mini lednička.

Skladovací prostory.

Místo na přepravní kejsy.

Možná i nějaká jednoduchá konstrukce, kdyby se tam chtělo něco dělat prostorově, třeba jen tyče podél dvou hran stropu.

Zajímavé.

Bylo by fajn moci pracovat, koukat z okna a pak zas pracovat a koukat zpoza počítače na tu projekci, která by teda mohla mít trochu prostoru pak na větší zkoušení víc před ní. Cool jsou taky otočný ramena na monitory přišroubovany do zdi.

Bezpečnostní dveře.

Ohlučňovací objekty a molitany na zdech.

No je tam kombinace Audio, Visual, a bastl studia. Ale pořad to má byt lidský, ale profesional, pak má hodně věci svých dost možná, na testování. A vývoj. Nemuselo by to být třeba až tak malý, mohlo by to sloužit i pro společné zkoušení. Takže nějakej mixer v racku na kolečkach a trochu základni techniky. Odhlučnění je pakt třeba i nějakej dřevěnej objekt nebo ty molitany, je to určitě standartizovaný. Repráky jsou umístěný dokola místnosti, jeden až dva směřují ze stropu dolů.

Subwafer.

U stolu na bastlení pro elektroniku bude nářadí ale i nějaký vrtačky a možnost něco malého vyrobit. Ideálně pak i 3D printer nebo jine cnc, laser, ale to je dražší. Vysavač a oddělení tohodle špinavějšího. Možnej uklid snadno. Ale zas komfort a čistota v tom digi prostoru o studiu píše například Jussi Parika

Ah, super, díky za doporučení!

A křesla i židle chvíli fungujou, ale bylo by dobrý u toho stolu třeba nějak snadno najednou prostě ležet a tak na břiše a pracovat.

Děkuju moc!

Barbora Polcerová&Wim Dehaen

duo audio umělců vystupujících pod názvem

Enchanted Lands

Hi to both of you! I’m sorry to be bothering you, I was just wondering if I could ask you some questions. The thing is I’m working on my batchelor project and my focus is on artist residence studios. So I was wondering how would you imagine your ideal studio/ atelier to work in? As a sound artists? Thanks in advance.

Will think about for a second and send you some answers. how elaborate would you want it to be?

I think you can go a bit deeper, like for example what kind o technical stuff you would like to have in studio where you would go for residence, which you can’t bring on your own. Do you need a lot of storage space? How about sound quality, I mean like how important is it, in what ways? (I’m not really sure about this one, since I dont really work with sound.)

From the sound art perspective, certain things are very important/desirable in a potential residency space.

I would name the following positive criteria: -a solid aesthetical line i.e. good curatorship, organizers who have advanced knowledge of the field, previous residents who are acclaimed in the field -one attractive element can be if the residency location has certain technical elements which are otherwise impossible or difficult/expensive to access. For example, in WORM at Rotterdam, residencies are very attractive because they have a big archive of rare and expensive electronic instruments. As another example, technical university Berlin has a dedicated wavefield synthesis room, which is too expensive and rare to be accessible without institutional support. -another attractive element is if the location itself has interesting sound properties, with this I mean that there is the possibility for field recording interesting sounds or an environment with unusual acoustic properties (e.g. a sewage system with unusual reverbation)

for the practical points i would say:

-sound quality is important, especially if there is an endpoint to the residency in the form of an exhibition or concert. However, even in a space without any decent audio equipment there is no practical barrier to just borrow some decent monitors etc for the needed timeframe

-in terms of storage space, i personally work with mostly digital processes which means that in principle no major storage space is needed as compared to most of the visual arts.

then besides that I would say there are also the “touristic” aspects of what makes a good and bad residency and these are:

-a good working budget

-a good budget or support for practicals like transport accomodation food ...

-a location which is of personal interest to the artist

Aaah! That’s such a good and interesting answer!

Thank you so much

Maybe just one more question, my site is this old old fortress at one little island next to Sicily. The walls are the super thick (circa 130cm) so the sound isolation is very good and since it’s on a peak and it’s very windy there I was thinking that it might be interesting from sound art viewpoint. what do you think?

Wow looks cool! i think anyway those halls and corridors are maybe interesting from the reverb/ resonance point of view and a secluded spot as this seems to be is also always good for capturing some environmental sound.

Ahoj, napíšu to anglicky :) for me the “touristic” aspects are what is probably what makes possible residency the most interesting to me. I would like to visit some attractive location and in ideal world meet some like minded people. I use software almost exclusively (this is why I don’t require big amount of storage space) but I’m always open to play with new gear so to have interesting technologies at hand is definitely a plus. Sound quality is a necessity for me or at least presence of skillful technician

Another thing I would like to mention is that as far as the end product of residenc y go I much prefer some sort of artistic freedom over very specific commissioned piece. I would appreciate if I was to choose my prefered medium and nature of said piecet.

Thank both of very much for such elaborate and interesting answers!

rozhovory s umělci

≈

Art Prison

Barbora Tauerová

20

Vít Harátek
audiovizuální umělec

Ahoj! Dělán ted' na bakalářce téma je ateliéry pro residenční umělce. Snažím se to konkretizovat a tak mířím víc na současné, digitální audiovizuální umělce. Tak jsem se chtěla zeptat, jak by vypadalo tvoje ideální studio/atelier? Předem děkuji!

Musím se trochu zamyslet...ted' mám spíš takový multifunkční pokoj, kde žiju a tvořím. Haha. Ale...už jsem nad tím trochu kdysi přemýšlel.

Jasně, zajímá mě právě docela i nějaké speciální požadavky, jeden kamarád mi třeba vyložene psal o zvukových požadavcích.

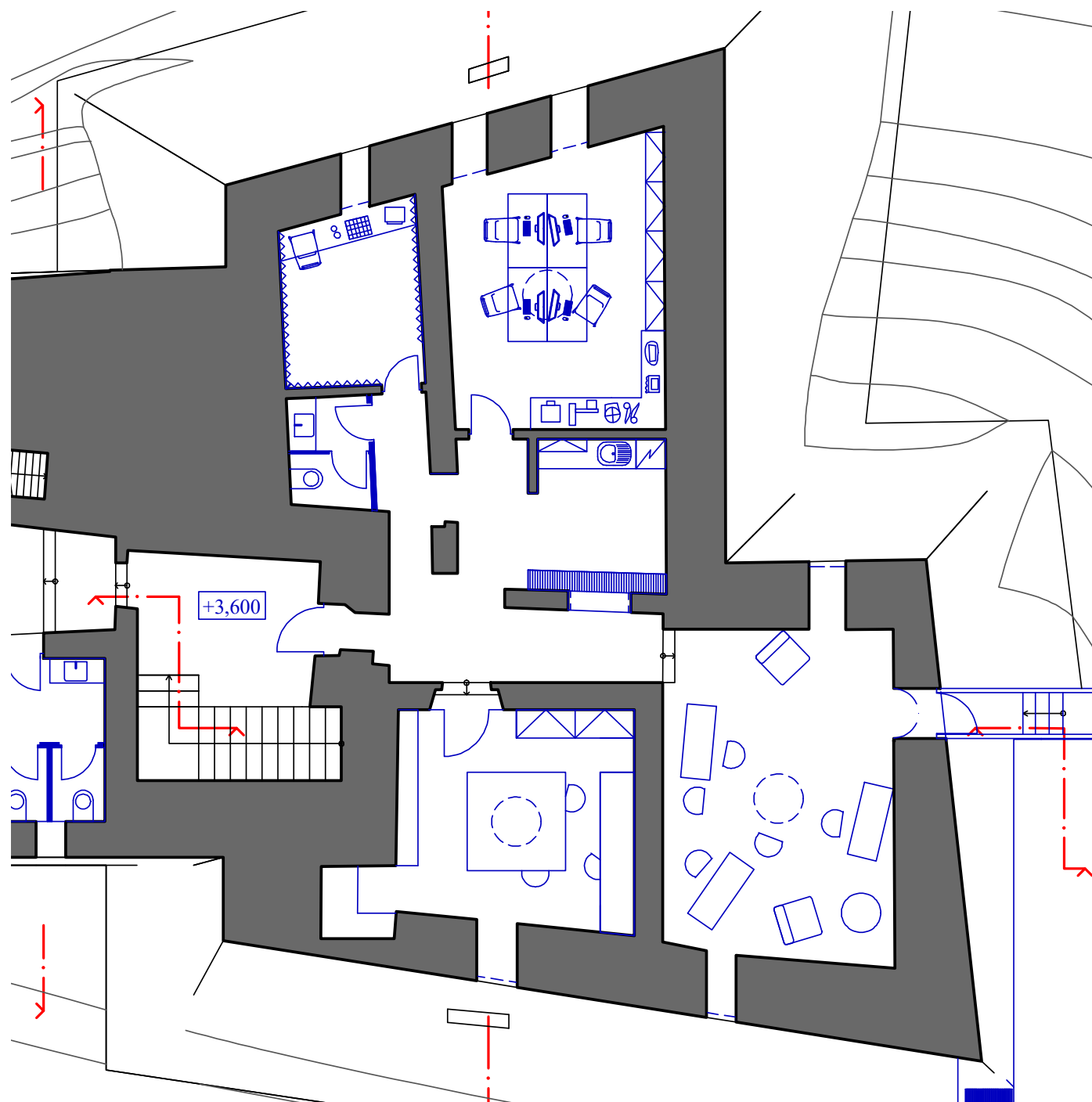
Líbí se mi představa že bych měl ateliéry dva / nebo byly nějak oddělené jako dva pokoje ... jeden by byl digitální - kde mám počítače, tablety, vr, disky, rendrovací stroj, různé pokusné věci ... a druhý analogový - kde elektrické přístroje nesmějí, třeba tam nebude fungovat ani wifi, bude tam prostor si sednout / lehnout / přemýšlet / číst velká knihovna.

Jedno jako útočiště / místo harmonie kde dovolíš myslí se od všeho odpojit a dělat to od čeho je - přemýšlet a třeba i něco spontánně tvořit ... a druhé jako pokusná laboratoř se všemi hitech vymoženostmi pro nespoutané experimentování.

Představuju si ze bych byl obklopený velkými zakulacenými monitory které by tvořily az polokouli která by mě pohltila, měl bych tam jeden scientific superpočítač (nvidia vyrábí DGX1 a DGX2 který ma výkon asi jako 100 nejvýkonnějších MacPro), 3D tiskárnu schopnou pracovat s více materiály a většími velikostmi (treba Carbon - na kterém adidas tiskne tenisky), 3D scanner/lidar, high speed camera - nějaká RED s příslušenstvím, MRI / elektridy na čtení mozkové aktivity, spoustu místa pro wireless VR.

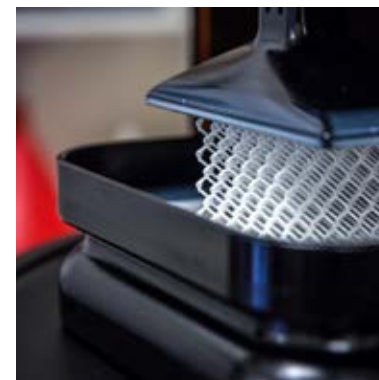
To už je dost konkrétní ne?

Jo a ještě nějaký green/blue screen nebo bílá fototapeta.
Super! Díky moc!

koncept ateliérů

≈
Art Prison
Barbora Tauerová
21

Carbon - nejmodernější 3d tiskárna

Emotiv EEG - přístroj na snímání mozkových vln

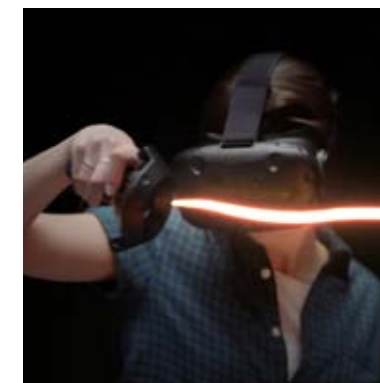
Pioneer - zvukový sampler

mikrofon na nahrávání v pleneru

Sense3D - 3d skenner

Oculus Rift - souprava pro zážitky ve virtuální realitě

4k profesionální projektor

sound system

PRŮVODNÍ ZPRÁVA

Jak jsem již zmínila Favignana mě nejvíce překvapila tím, jak zůstává autentická přes celý rok a není to jen sezonní turistické středisko. Na ostrově vyrůstají a žijí mladí lidé a tak jsem svým návrhem chtěla vytvořit místo, které by svým významem a výstupy umělců bylo uznáváno na mezinárodním měřítku, ale svojí polohou a programem by sloužilo zejména místní komunitě.

Průvodní zpráva

Z této myšlenky dále vychází i můj koncept. Bylo by naivní si myslet, že by to místo mohl oživit pouze můj architektonický zásah. Nebála bych se říct, že mnohem důležitější bude dobře vedený kurátorský systém a event management celého centra. Proto se snažím svůj návrh směřovat tak, aby byl nakloněný pro potřeby centra současného umění.

Průvodní zpráva

Koncepce mého návrhu se dá rozdělit do dvou přístupů: Jeden velký zásah v podobě přístavby nového vstupu, zastřešené terasy, kterým propojuji již existující objekty pevnosti a domku. Pár menších zásahů ve stávajících budovách, které budou podporovat již stávající atmosféry pevnosti.

Průvodní zpráva

Dostavba
Ostrov rozdělený vysokými hřebeny kopců na dvě zásadně odlišné poloviny a je tak jasně definovaná východní část - centrum, město, přístav a západní část - pastviny, roztroušené soukromé obydlí, žádné služby. Podobně se snažím přistupovat k mému návrhu dostavby, z jedné strany zastavěná, z druhé volná.

Průvodní zpráva

Vytvářím nové schodiště a vstupní prostor do centra. Z přístupové cesty se celá přístavba tváří homogenně k již existujícímu výrazu a siluetě pevnosti. Materiálově se také držím historie. Z části využívám pro nové schodiště kameny ze starých schodišť, které ruším a i dále využívám kámen sopečného původu z místních kamenolomů - tuf. Tento kámen, ze kterého je celá pevnost používám znova i u vstupní fasády. Snad by bylo přesnější říct zavěšená stěna než fasáda. Ze stropní příhradové konstrukce jsou napojené ocelové profily, na kterých jsou po celé stěně rozvěšené kamenné desky mezi kterými jsou škvíry tvořící světelnou stínohru vevnitř objektu.

Průvodní zpráva

Po projití portálem v zavěšené zdi se před námi tyčí kamenná zeď, která funguje jako zvolnění rytmu v našem vstupu do pevnosti a zároveň jsou v ní schované nosné sloupy příhradové konstrukce.

Průvodní zpráva

Obejdeme zeď a otevře se před námi úplně jiná tvář dostavby. Naplno tu promlouvá příhradová konstrukce společně s třemi schodišti, každé vedoucí někam jinam. Vše z nerezové ocele s bílým nátěrem. Zde má být takové to místo pro nádech a obdiv okolí po výstupu na kopec. Moje dostavba je zastřešenou terasou, která kromě rámování výhledu na západní část ostrova, má také sloužit jako místo shromažďování v případě akcí pro více lidí, jako vernisáže, koncerty, přednášky, workshopy, komunikace mezi stávajícími objekty a pokladna. Vlastně taková sala terrena.

Průvodní zpráva

Příhradová konstrukce může sloužit i k vystavování děl. Nový vchod má být symbolem pro vnešení něčeho naprosto nového na ostrov, nejen co se týče architektury, ale i technologií.

Schodiště

Největší a nejvýraznější schodiště je zavěšeno na sloupech společně se stropní konstrukcí. Jeho schodnice jsou zasazené v postranních stěnách z tahokovu, opět ošetřeného bílým nátěrem, má působit jemně a vzdušně. Toto má sloužit hlavně pro umělce, spojuje domek, ve kterém bydlí s ateliéry v pevnosti v druhém nadzemním podlaží.

Průvodní zpráva

Na levé straně si nemůžeme nepovšimnout skály, která přirozeně zůstává součástí vnitřní atmosféry dostavby. Je to ní vykutaných sedm schodů které jsou na povrchu pokryté opět bílým takohovem. Toto schodiště vede do pevnosti.

Průvodní zpráva

Nejmenší schodiště pouze o třech schodech vede z terasy do domku pro umělce. Úzké a prosté. Také z bílého tahokovu.

Průvodní zpráva

Pod pochozí betonoou deskou je prostor pro sklad pro předměty pro venkovní údržbu a elektrické vedení

Průvodní zpráva

Domek pro umělce

Průvodní zpráva

Na severní straně komplexu se nachází domek, který v minulosti pravděpodobně sloužil jako dům pro správce. Dnes z něj dělám rezidenční ubytování pro umělce. Zde dispozice pater převracím a horní patro, které bylo to soukromé s menšími pokoji (ložnice a koupelny) přetvářím na společné prostory pro umělce, do kterého se vchází po nejmenším schodišti z dostavby. Obývací pokoj s jídelnou, společná kuchyně, toaleta a jeden soukromý pokoj s koupelnou. Díky tomu, že v tomto horním patře není tolik nosných stěn mohu dosáhnout poměrně současné a volné dispozice. Dále zde probourám jedno nové velké okno z bizardní dostavby na nožkách.

Průvodní zpráva

Ve spodním patře se nachází pět samostatných pokojů pro jednotlivé umělce. K dispozici mají v pokoji vždy svoji koupelnu. Využívám stávajících nosných zdí a přidávám příčky, které tvoří chodbu a budou také sloužit k vedení přívodu vody a kanalizace. Užitková voda půjde přes filtr z vodní nádrže nacházející se pod domkem. V jednom pokoji vybourávám jedno nové okno, protože stávající okna jsou zastíněna dostavbou.

Průvodní zpráva

Koncept domku pro umělce je založený kompromisem mezi spolubydlení a soukromím jednotlivce, kuchyně a obývací pokoj mají vést k společnému vaření, trávení večerů plného diskuzí a tvoření vzájemných podmětů, zatímco jednotlivé pokoje mají být jistotou klidu.

Průvodní zpráva

Pevnost

1NP zázemí pro veřejnost, workshopy

Nachází se zde pokladna, design shop a expozice věnující se historii objektu.

Průvodní zpráva

2NP+½ 3NP galerie a ateliéry

Vystoupaní schodiště nás dovede na pomyslné rozcestí provozů. Napravo jsou ateliéry a nalevo se pokračuje částí pro veřejnost do výstavních prostor.

Ateliéry

Napravo vedou dveře do ateliérů umělců, které nejsou za normálního provozu přístupné pro veřejnost. Nachází se zde tři větší ateliéry, každý s jinou funkcí.

- Všeobecný otevřený ateliér - volná dispozice pro základní potřeby všech umělců
- Multimediální ateliér technicky vybavený pro základní i pokročilé potřeby umělců pracujících s digitálními médii. K dispozici by měly být technologie 3d skenu, 3d tiskárny, laser, kvalitní promítače, tablety, reproduktory, vybavení pro VR,...
- Dílna - zde by se měly odehrávat veškeré “špinavé” provozy aby nedošlo k vzájemnému rušení při hlučnějších pracech a znečišťování ostatních prostor a případně i děl

Průvodní zpráva

Každý z těchto ateliérů má také nově probouraný světlík o průměru 1 metr v klenbě.

Průvodní zpráva

Dále se v této oblasti nachází jeden malý soukromý ateliér v případě, že by některý z umělců potřeboval naprostou samotu např. temná komora či potřeba ticha při práci se zvukem.

Průvodní zpráva

Myslím, že z tohoto popisu je dobře vidět, že konceptem ateliéru je to, že každý umělec bude zrovna tam kde potřebuje pracovat a tak pobyt v ateliérech bude i na vzájemné domluvě mezi umělci. Nicméně si nemyslím, že by to byl problém, zvlášť když by v centru bylo najednou maximálně 6 umělců.

Průvodní zpráva

Všechny tyto prostory spojuje komunikační uzel chodeb se světlíkem a kuchyňka. Jsou zde i samostatné toalety.

Průvodní zpráva

Pokud se vydáme na rozcestí nalevo, mineme toalety pro veřejnost a dále se dostaneme do atria.

Průvodní zpráva

Technická podpora

Průvodní zpráva

S tím, že místní ateliéry by měly být co v nejlepším stavu pro práci umělců, věřím že je zde potřeba technického pracovníka, který zajistí bezproblémový chod centra.

O kousek dál od ateliérů se nachází atrium, z jedné jeho strany se dostaneme do zázemí technické podpory.

Průvodní zpráva

Galerie

Průvodní zpráva

Galerie zde využívá jedinečných a velmi atraktivních prostor uvnitř galerie, chtěla jsem tyto místnosti nechat přístupné pro veřejnost a poskytnou pro site specific instalace a díla umělců.

Průvodní zpráva

Všechny povrchy v místnostech přiřazených výstavním prostorům budou upravené povrchy. Podlaha a stěny jsou ošetřeny betonovou stěrkou. Dveře bez ráků a prahů, vzhledem k tloušce zdí je velmi nepravděpodobné, že by se například zvukové instalace přebíjely.

Průvodní zpráva

Zásadní prvek u těchto výstavních místnůstek budou okna. Vzhledem k tomu jak lákavé jsou výhledy z oken na město na krajinu ostrova, rozhodla jsem se, že bude lepší, když v oknech budou tabule mléčného skla, které nejenže zabrání rozptylujícímu

Průvodní zpráva

výhledu z oken výstavních prostor, ale také příjemně rozptýlí světlo uvnitř. Aby bylo zajištěno větrání v objektu, sklo nebude klasicky v okenních rámech ale bude vsazené do okenního otvoru na hrotech s dvou-centimetrovým odstupem od zdiva. Sklo bude kopírovat otvor ve zdi.

Průvodní zpráva

Také si myslím, že tato část budovy poskytuje nejlepší zážitek z jejího procházení. Nejlépe v ní pochopíte tektoniku pevnosti a jak se rozdílná patra do sebe zakusují a ovlivňují se navzájem. Protože chci podpořit tento pocit ucelenosti a chumlu při procházení galerie, rozhodla jsem se, že odkloním již existující část schodiště vedoucí do třetího nadzemního podlaží, tak aby se na schodiště nastupovalo z výstavní části a ne z atria jako je to v současnosti.

Průvodní zpráva

Celá tahle část pevnosti má být o neustálém procházení z pokoje do pokoje, po schodištích nahoru a dolu o opakovaném objevování ve velmi rytmickém pohybu, právě díky tomu, že po každém pokoji se člověk musí vrátit na chodbu nebo na schodiště.

Průvodní zpráva

Vzhledem ke koncepci ateliérů se počítá, že ve výstavních prostorech by panovala díla nejen fyzického, ale i digitálního či audiovizuálního spektra. Po výstavních prostorech by měla být rozvedena elektřina, nerušeně k rekonstrukci. Galerie disponuje tablety, sluchátky, VR brýlemi apod,...

Průvodní zpráva

Například ve výkresech prezentuji jak by takovéto, z části fyzické a z části digitální výstavy mohly fungovat. Mimo místností k vystavání fyzických objektů, jsou zde místnosti pro zvuková díla, pro projekce či velká místnost pro zážitky ve virtuální realitě díky speciálním brýlým. Protože se jedná o poměrně citlivou rekonstrukci historického objektu budou s tím muset umělci počítat při hledání svých konceptů. Vidím to jako velmi inspirativní a plnohotnotnou uměleckou výzvu. Proto ve výkresech lze nají mé skromné umělecké koncepty v růžové barvě.

Průvodní zpráva

4NP kavárna

Průvodní zpráva

Z atria vede schodiště do třetího nadzemního patra, dříve ze rozevíralo na dvě ramena, já jedno zazdila a odklonila, jak jsem zmínila minulé části textu. Zbývající část schodiště nás dovede do kavárny. Příjemný moment pro odpočinek, nejen pro návštěvníky pevnosti ale i pro umělce. Odsud se dá už vyjít na severní terasu a vychutnat si kávu i výhled plnými doušky. Zásobování bude probíhat pozemní lanovou dráhou, či při příznivém počasí vrtulníkem jednou týdně. Pocitově a materiálově zůstáváme u čistého interiéru.

Průvodní zpráva

5NP knihovna a kancelář

Průvodní zpráva

Vycházíme na největší terasu pevnosti. Nachází se zde knihovna s vestavěným patrem, má sloužit jak pro umělce, kurátora a veřejnost.

Průvodní zpráva

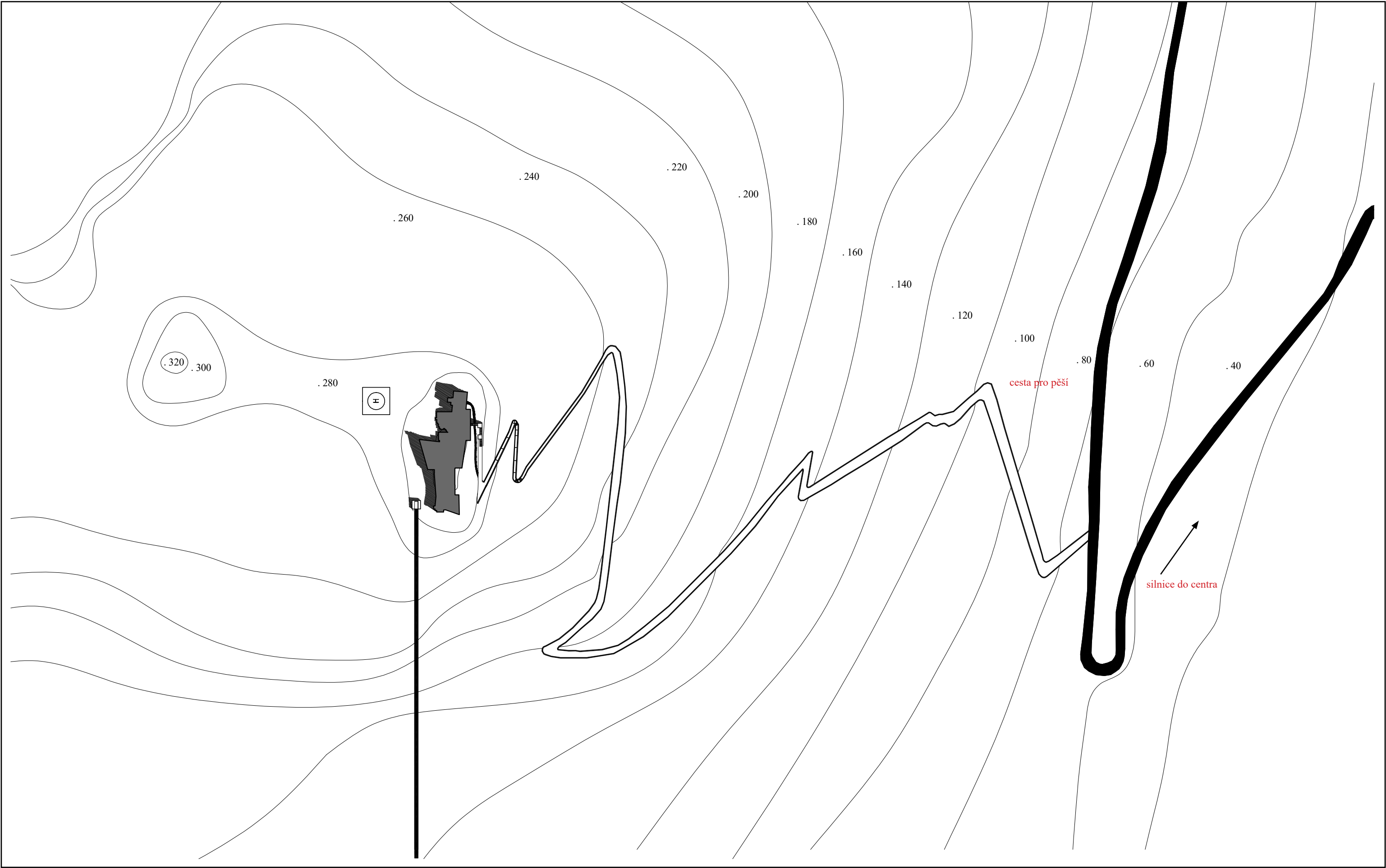
Po kraji atria se nachází ještě jedno schodiště, kterým se dostaneme k nejvýše postavené místnosti v pevnosti. Já zde navrhuji kancelář pro teoretika/kustoda/art managera která/ý bude každou výstavu vést a bude k ní tvořit texty a komunikovat se zbytek uměleckého světa. Umístění obou funkcí takto na vrcholu pevnosti vnímám jako symbol.

průvodní zpráva

Průvodní zpráva

Art Prison

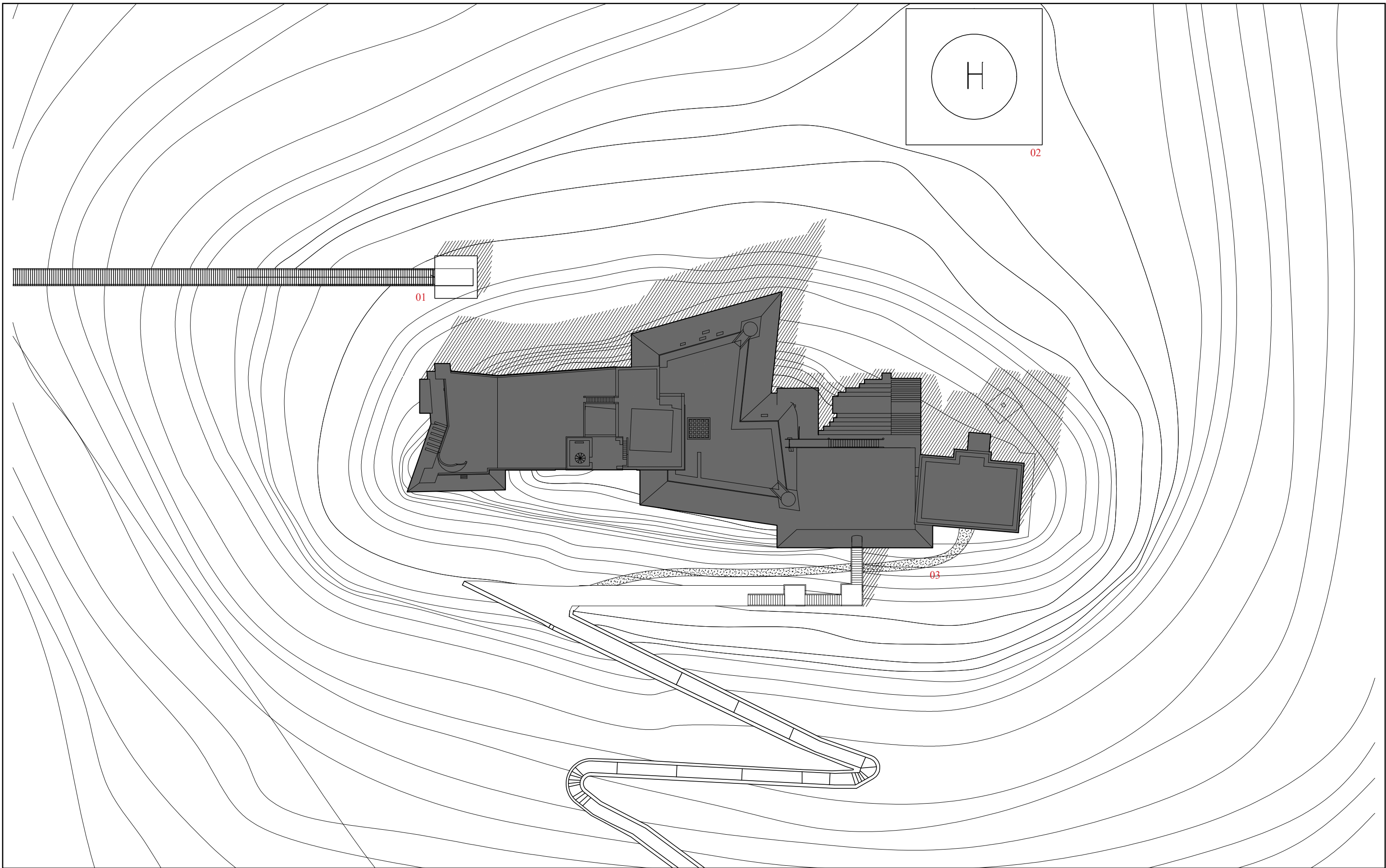
Barbora Tauerová

situace širších vztahů 1:2000

Art Prison
Barbora Tauerová
24

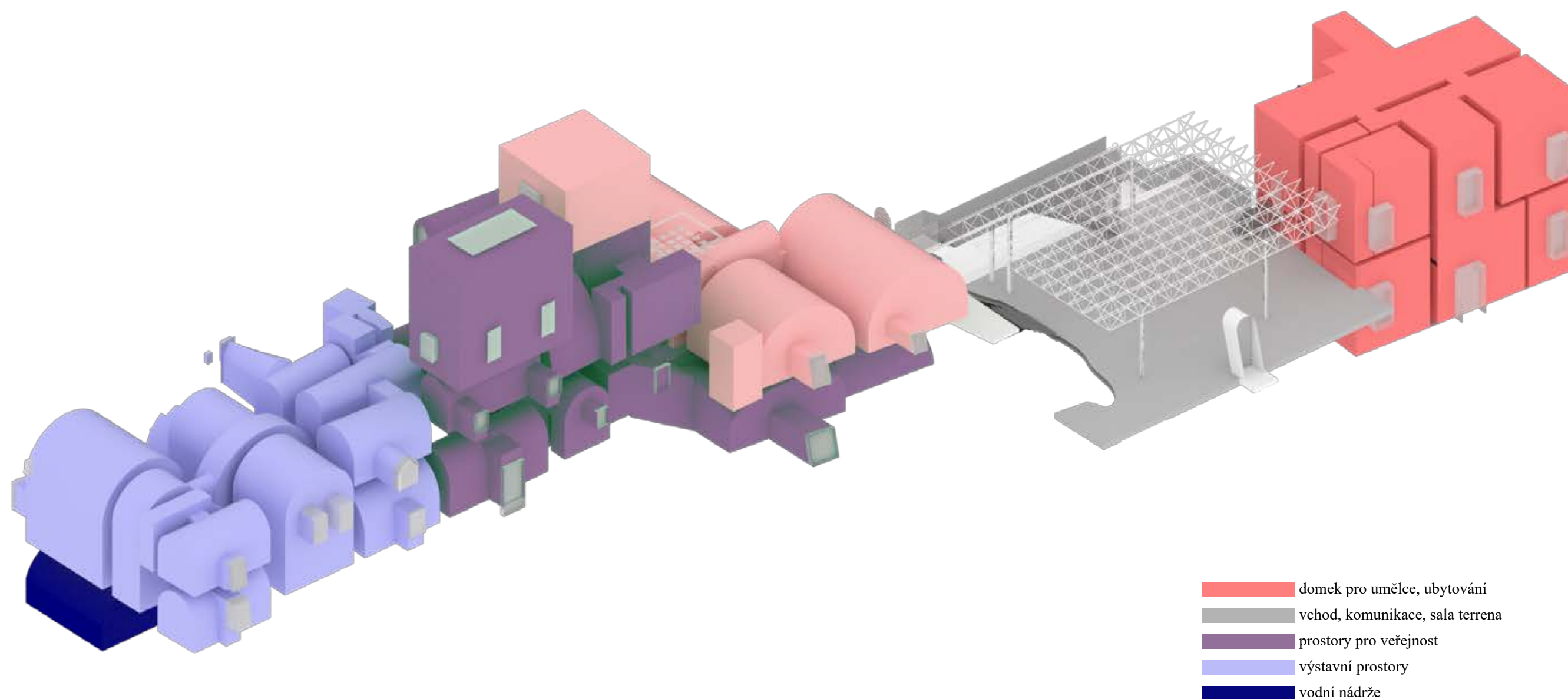
situace 1:400
≈
Art Prison
Barbora Tauerová
25

- 01 pozemní lanová dráha
- 02 heliport
- 03 průchod k domku umělců

zákres
≈
Art Prison
Barbora Tauerová
26

axonometrie funkcí

Art Prison
Barbora Tauerová
27

01

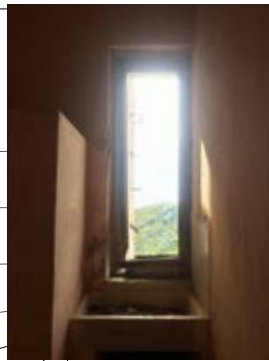
02

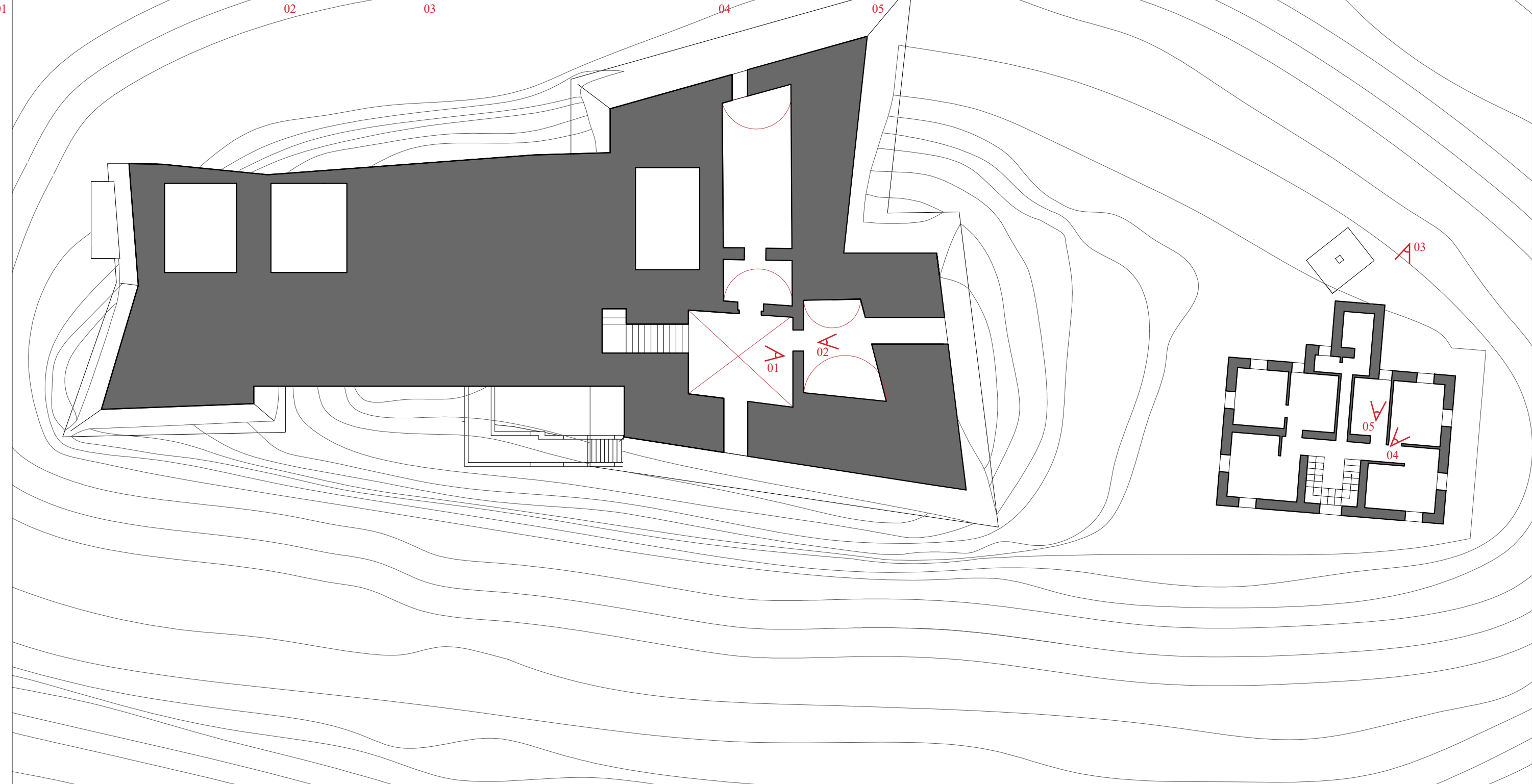
03

04

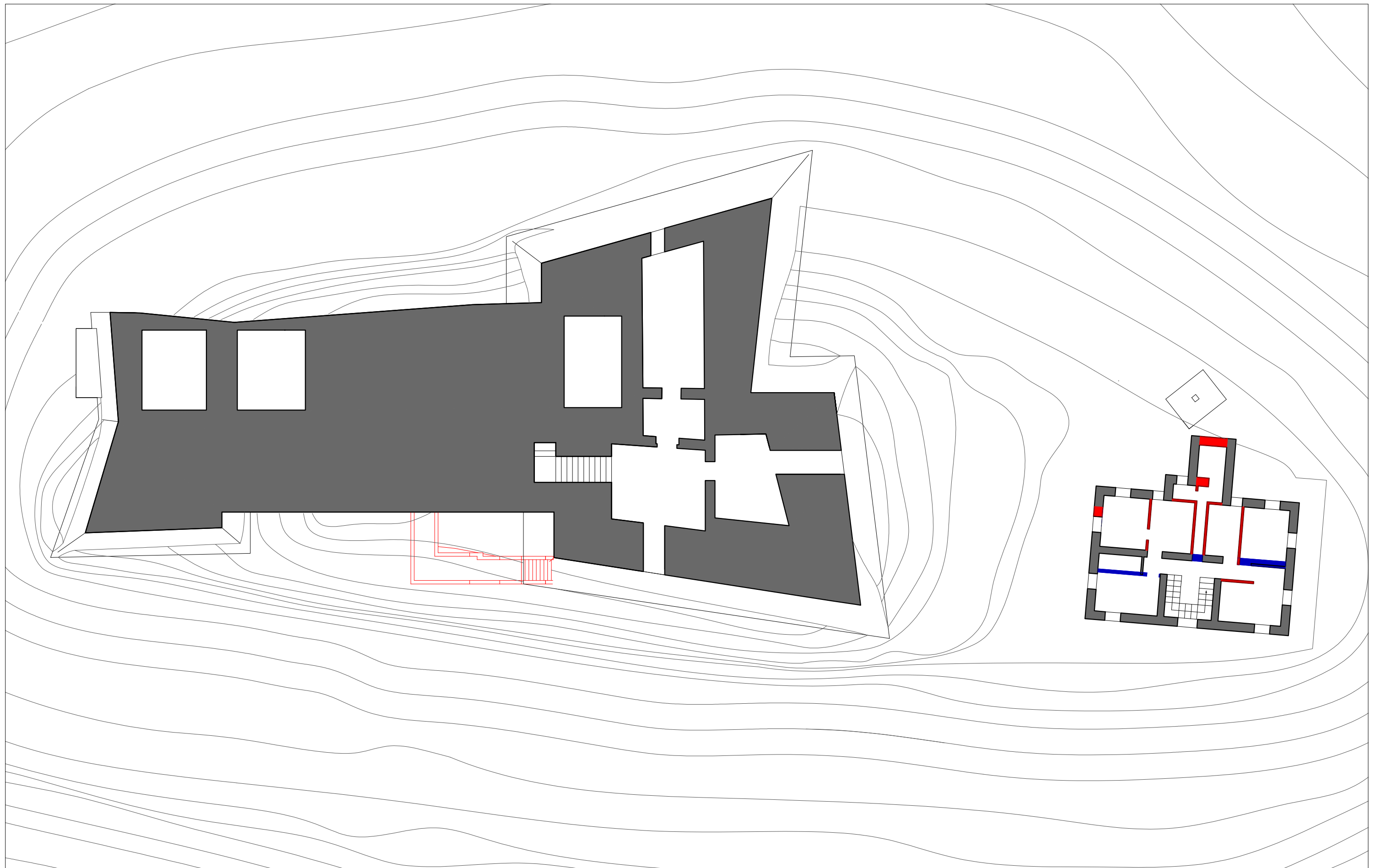

05

půdorys 1np 1:200 - původní stav

Art Prison
Barbora Taueroová
28

půdorys 1np 1:200 - bourací a dozdivací práce

Art Prison
Barbora Tauerová
29

■ bourací práce
■ dozdivací práce

Dostavba

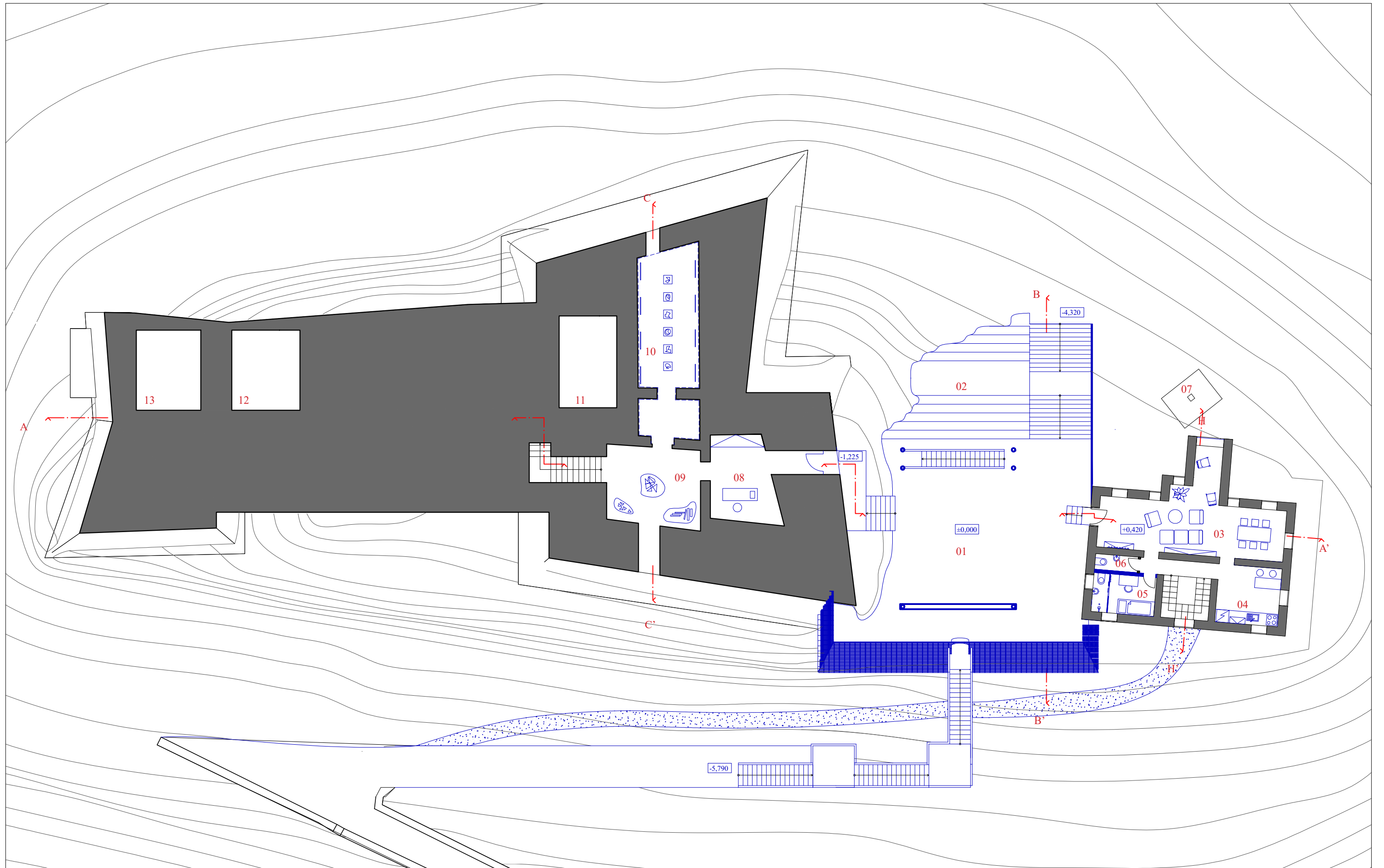
01 zastřešená terasa.....	144m ²
02 pobytové schodiště.....	60m ²

Domek pro umělce

03 obývací pokoj a jídelna	37,5m ²
04 kuchyň.....	13m ²
05 pokoj pro teoretika	10m ²
06 toaleta.....	3m ²
07 nádrž.....	7m ²

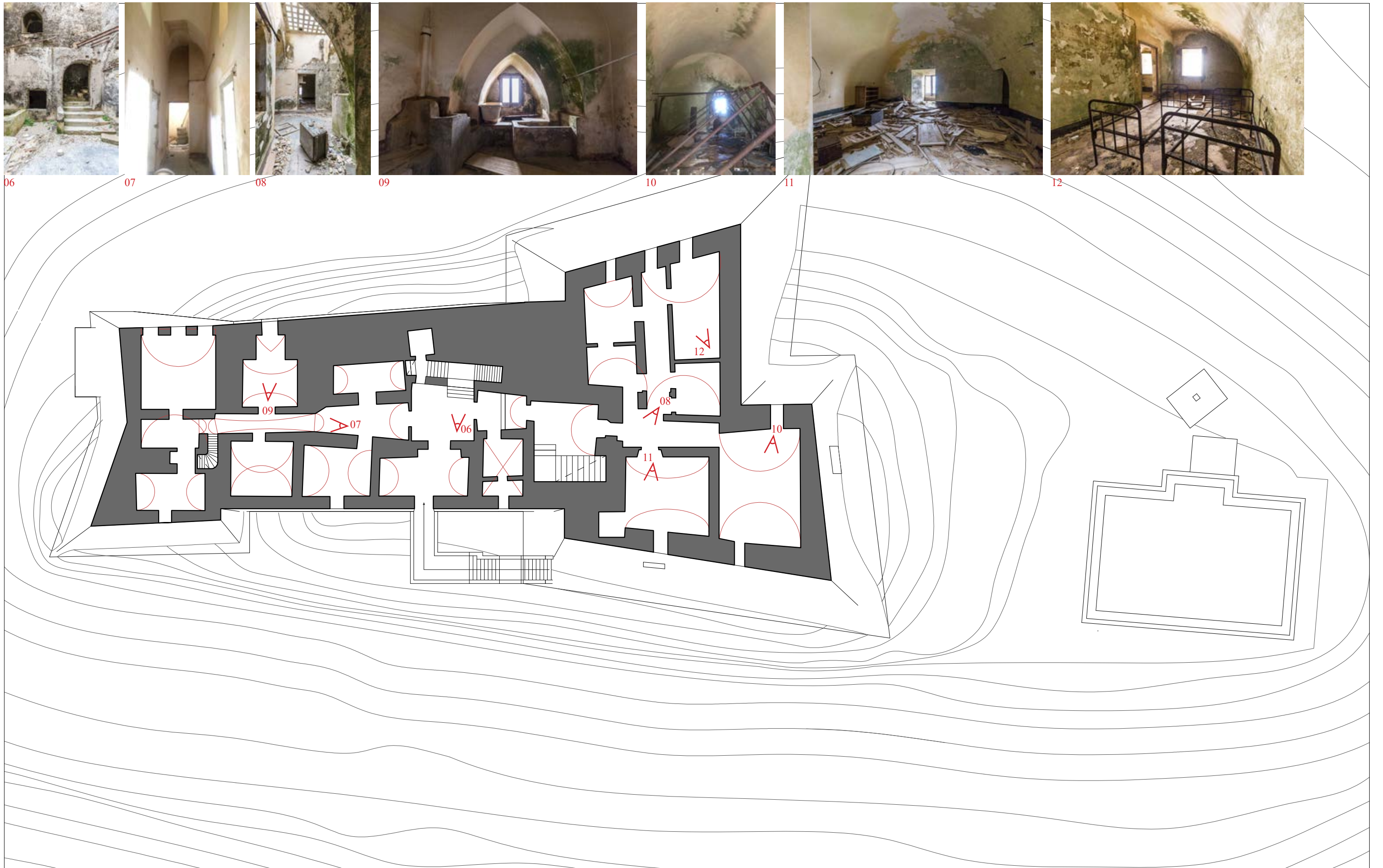
Pevnost

08 pokladna.....	24m ²
09 design shop.....	32m ²
10 expozice k historii pevnosti	45,5m ²
11,12,13 vodní nádrže	120m ²

půdorys 1np 1:200 - návrh

Art Prison
Barbora Tauerová
31

půdorys 2np 1:200 - původní stav

Art Prison
Barbora Tauerová
32

půdorys 2np 1:200 - bourací a dozdívací práce

Art Prison
Barbora Tauerová
33

■ bourací práce

■ dozdívací práce

Pevnost

Ateliéry

14 všeobecný ateliér.....	38,5m ²
15 dílna.....	29,7m ²
16 kuchyňka	11m ²
17 digitální ateliér	32m ²
18 soukromý ateliér	13m ²
19 toalety.....	8,5m ²

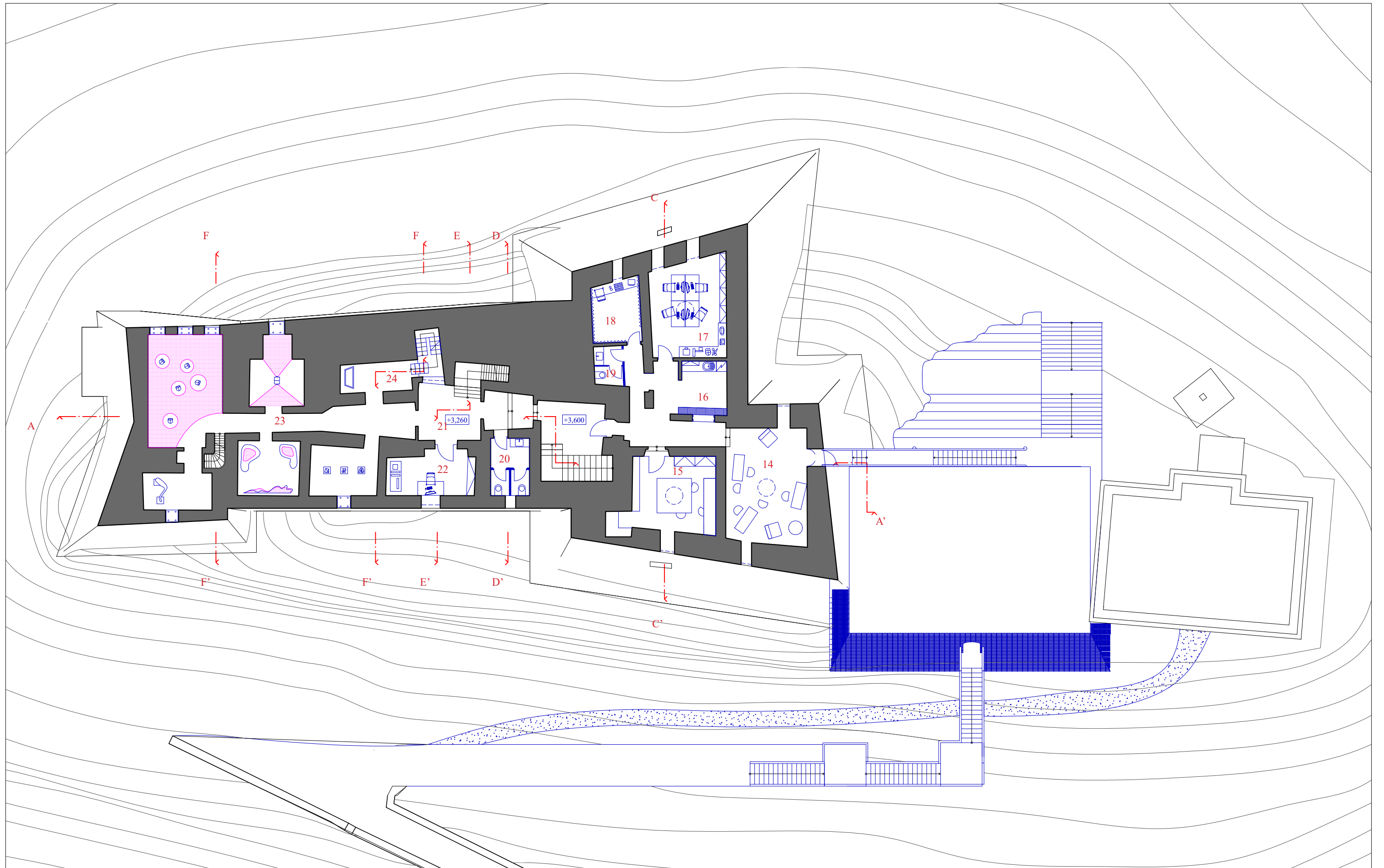
Veřejná část

20 toalety pro veřejnost.....	9m ²
21 atrium	15m ²
22 kancelář pro technickou podporu...	17m ²

Galerie

23 výstavní prostory.....	113m ²
24 nové schodiště.....	8m ²

- nové fyzické zásahy
- digitální díla/zásahy

půdorys 2np 1:200 - návrh

Art Prison
Barbora Tauerová
35

13

14

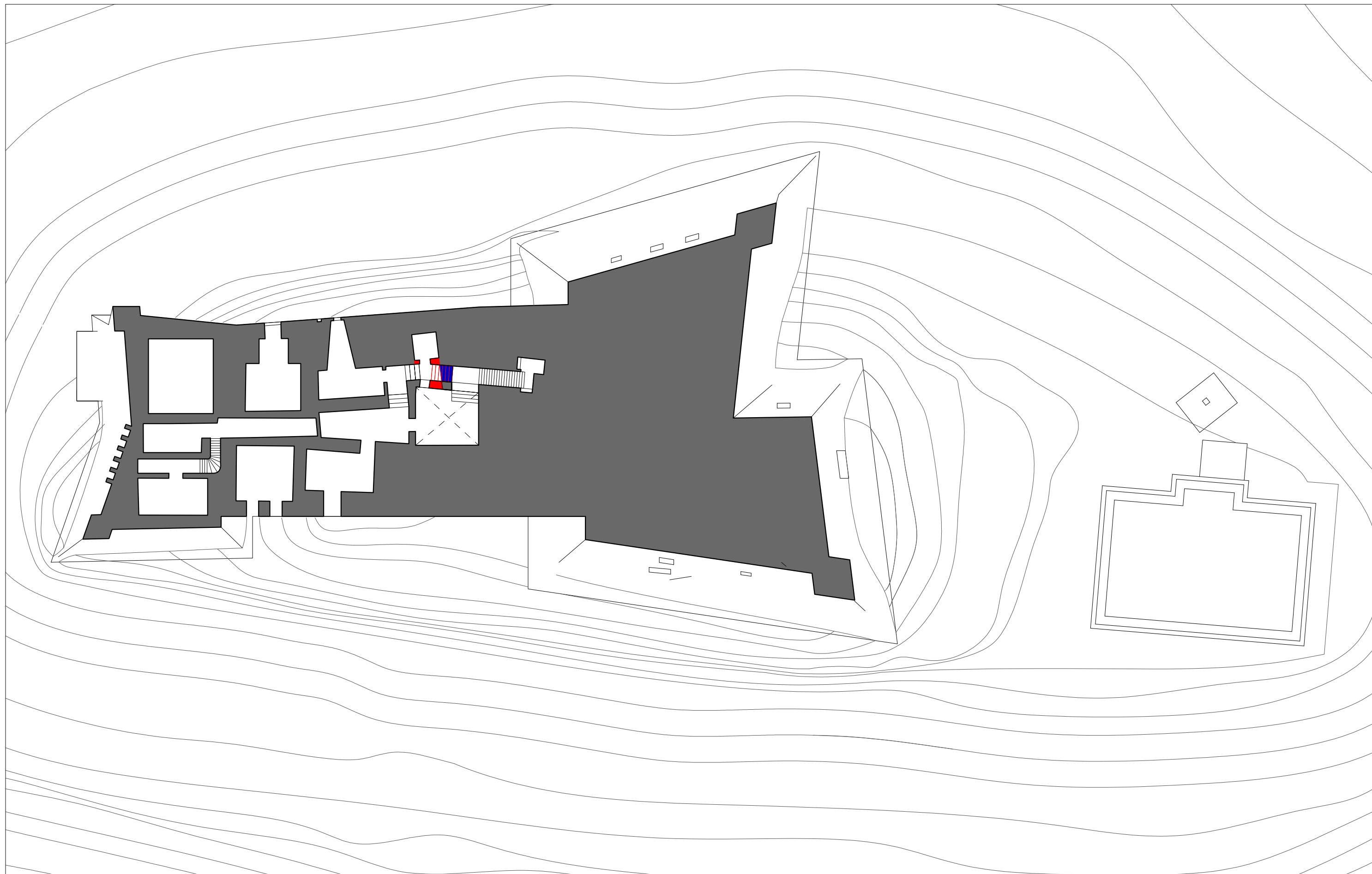

15

půdorys 3np 1:200 - původní stav

Art Prison
Barbora Tauerová
36

půdorys 3np 1:200 - bourací a dozdivací práce

Art Prison
Barbora Tauerová
37

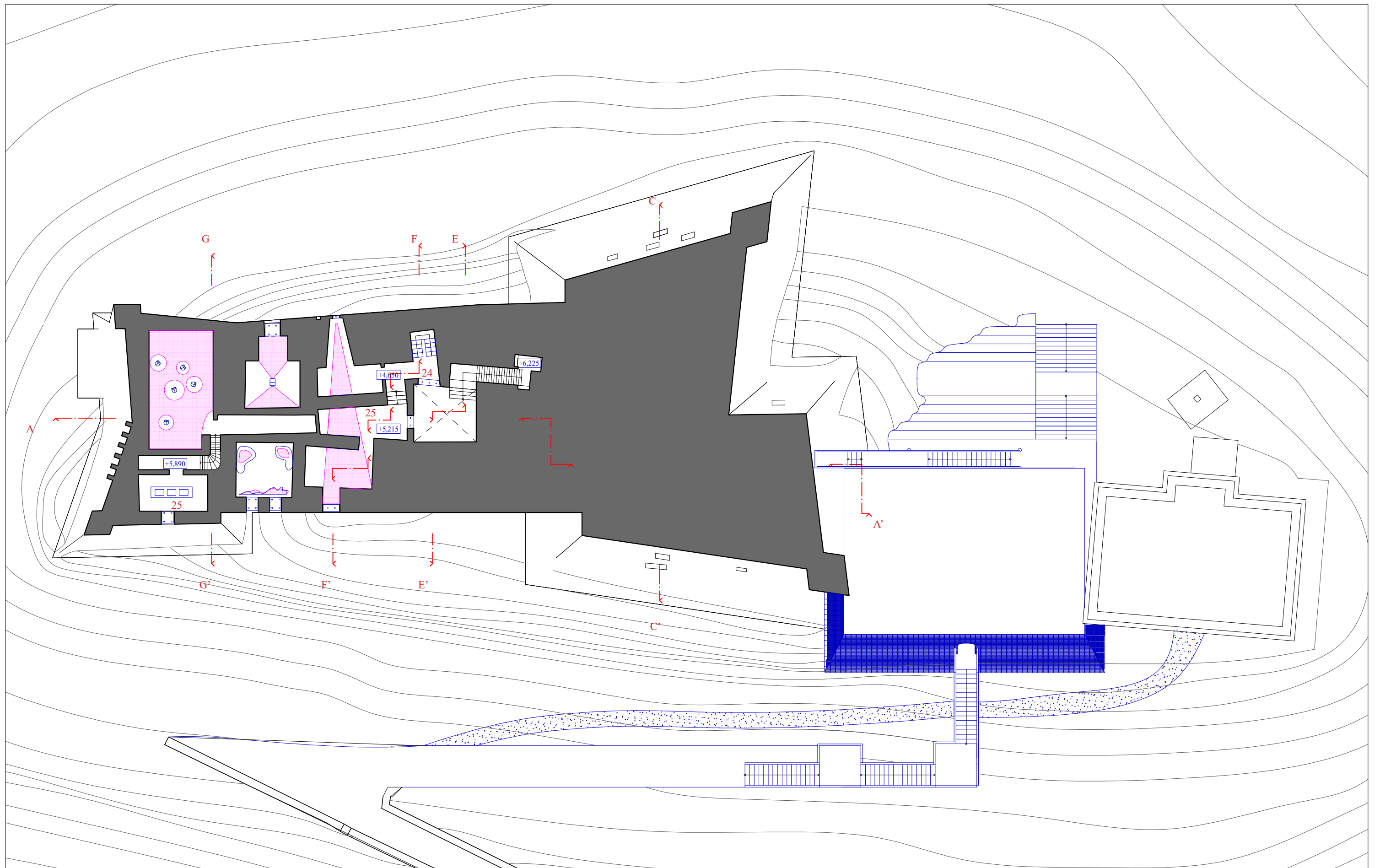
■ bourací práce
■ dozdivací práce

Pevnost

Galerie

24 nové schodiště.....	8m ²
25 výstavní prostory.....	50m ²

 nové fyzické zásahy
 digitální díla/zásahy

půdorys 3np 1:200 - návrh

Art Prison
Barbora Tauerová
39

16

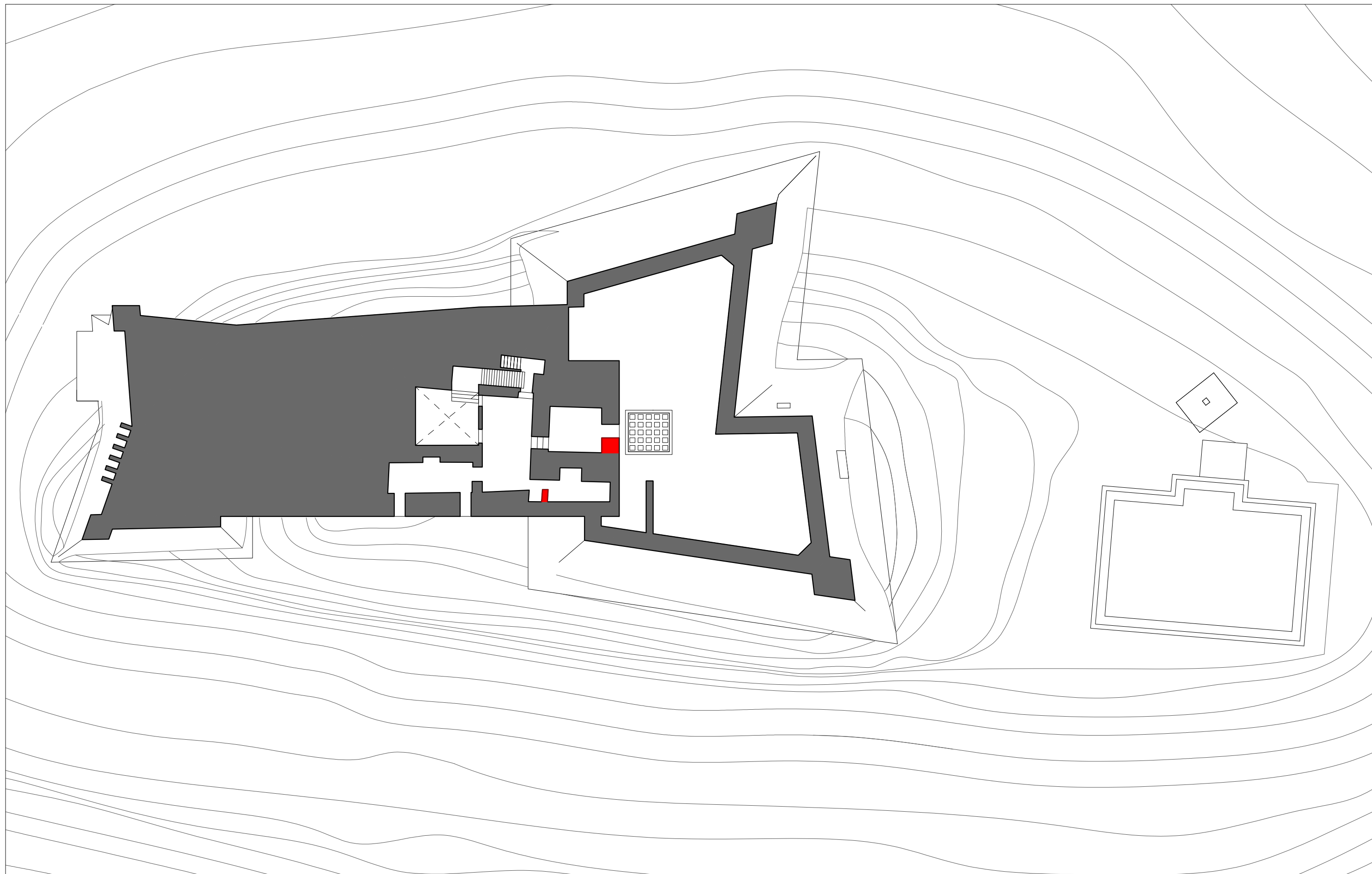

17

půdorys 4np 1:200 - původní stav

Art Prison
Barbora Tauerová
40

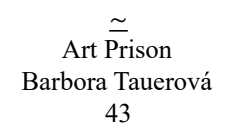
půdorys 4np 1:200 - bourací a dozdivací práce

Art Prison
Barbora Tauerová
41

■ bourací práce
■ dozdivací práce

Pevnost

<u>Veřejná část</u>	
26 kavárna	40,8m ²
27 bar kavárny.....	10m ²
28 terasa se světlíky	120m ²
29 toalety pro veřejnost.....	6m ²

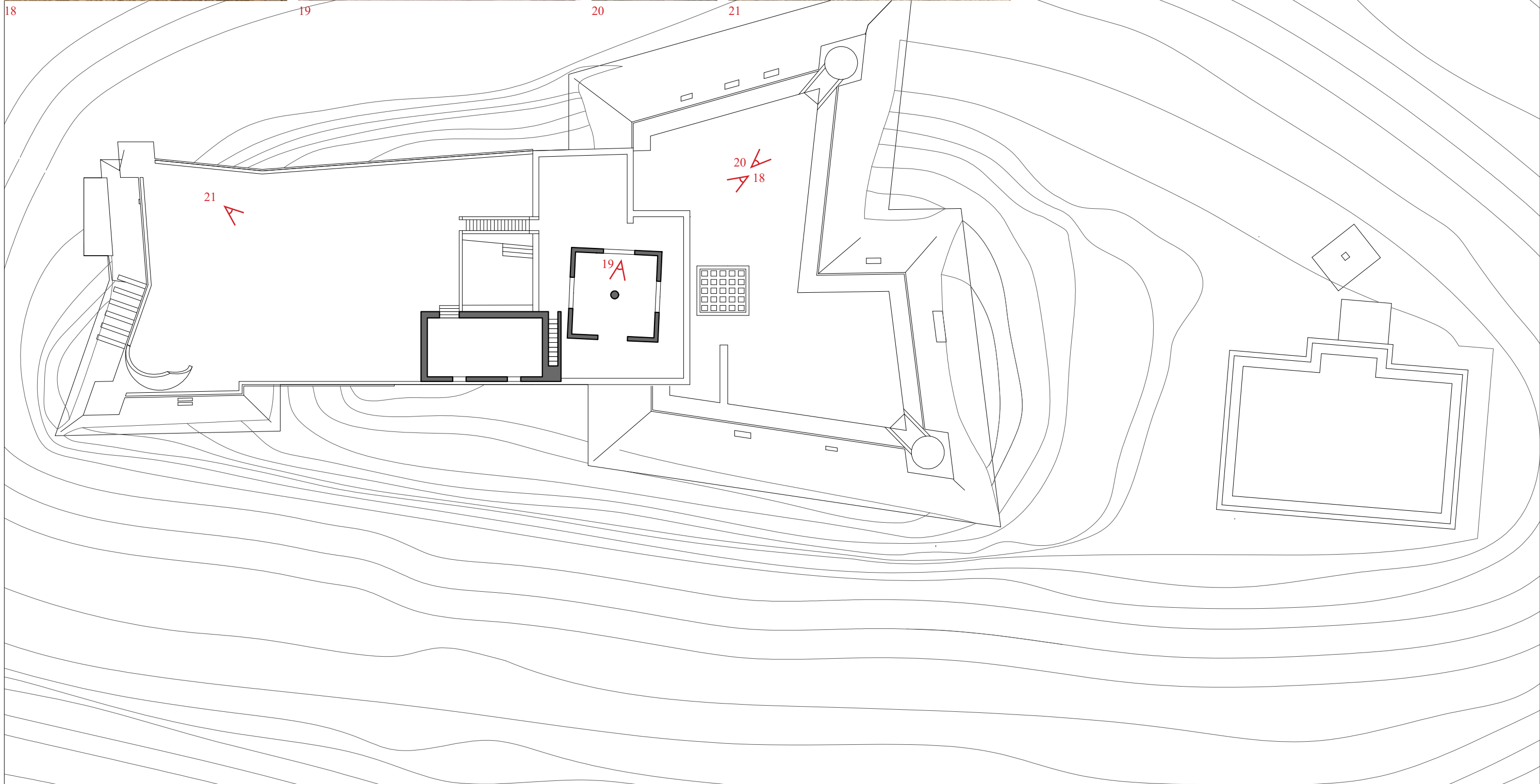

18

19

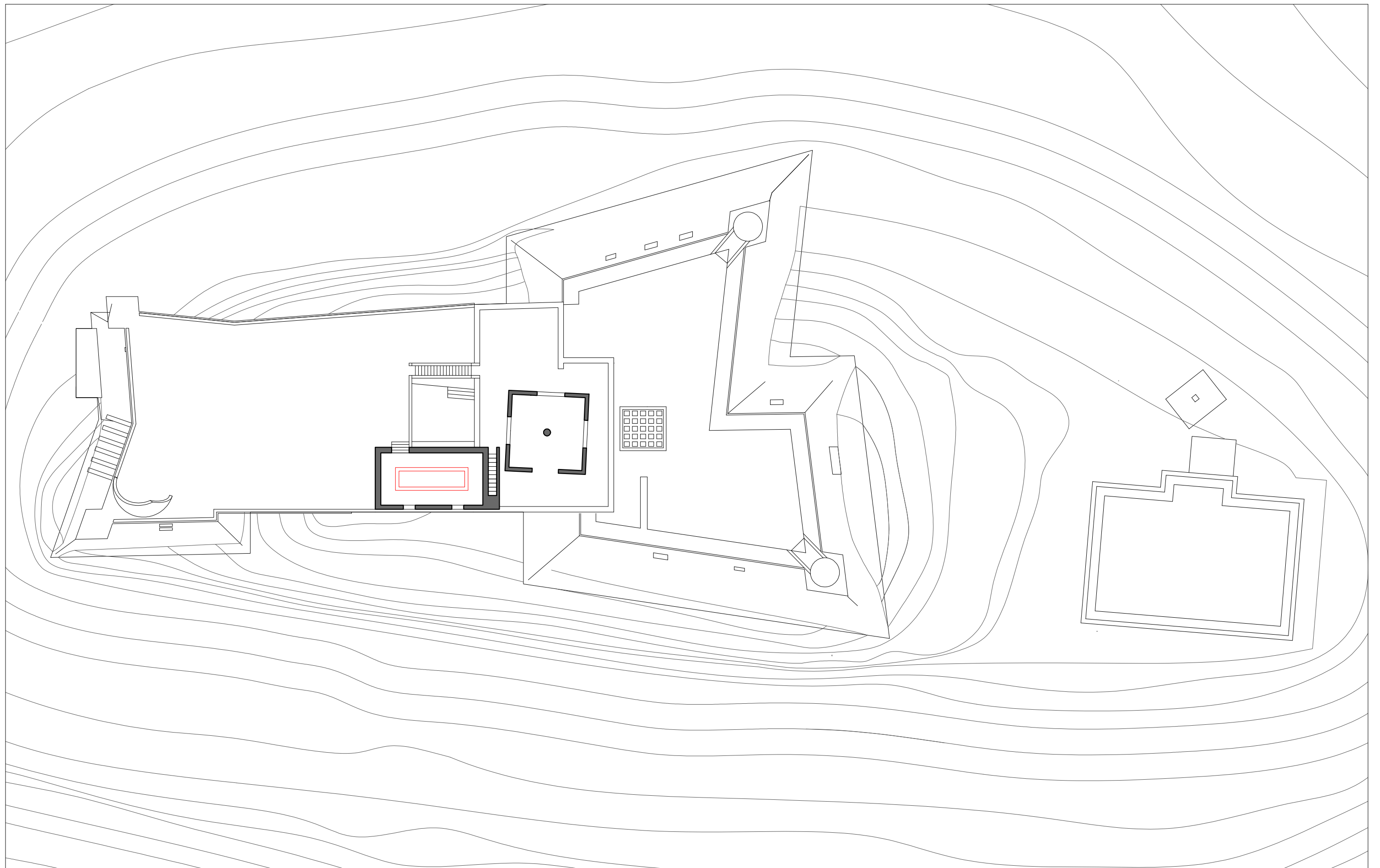
20

21

půdorys 5np 1:200 - původní stav

Art Prison
Barbora Tauerová
44

půdorys 5np 1:200 - bourací a dozdívací práce

Art Prison
Barbora Tauerová
45

■ bourací práce
■ dozdívací práce

Pevnost

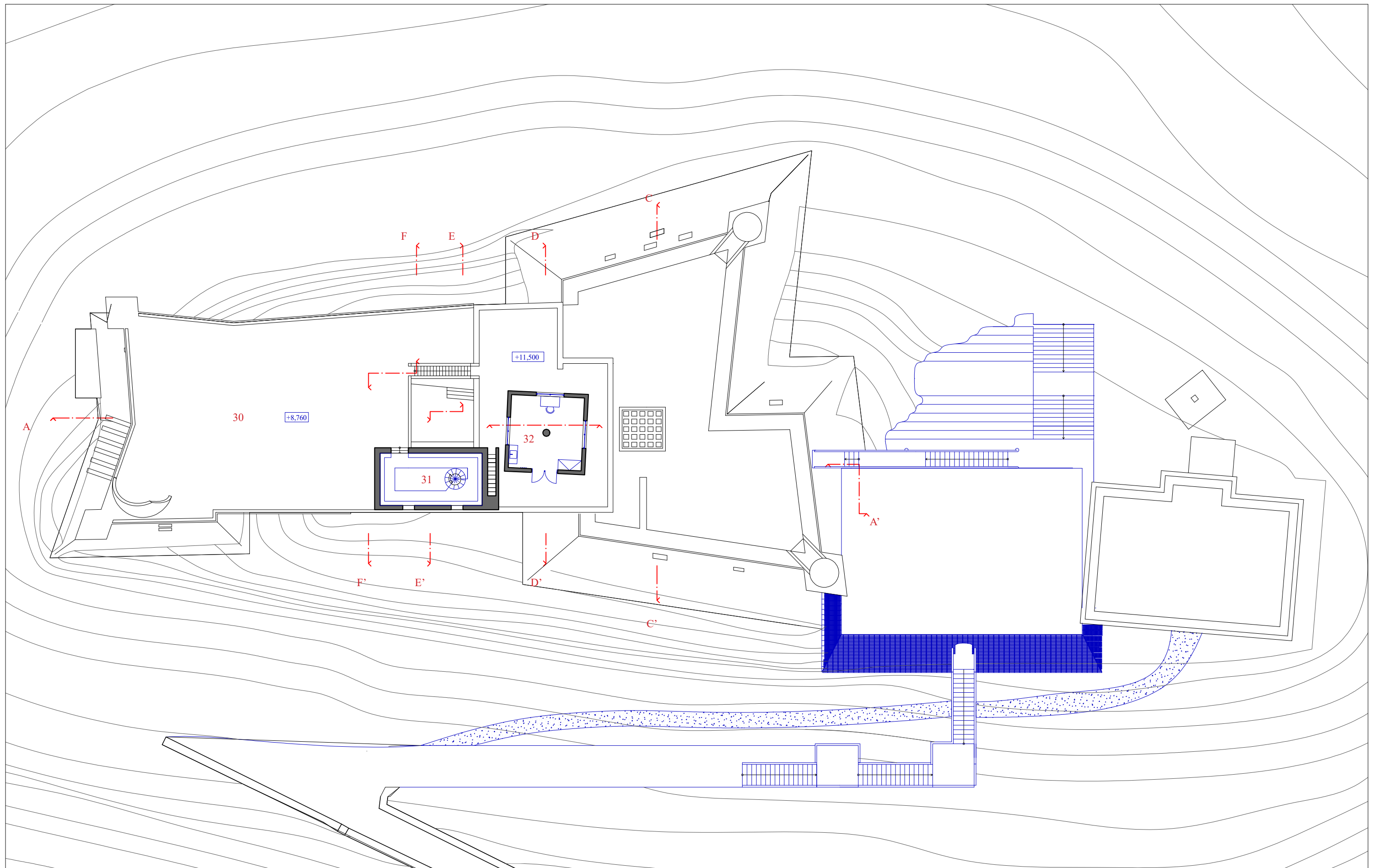
Veřejná část

30 velká terasa..... 195m²

31 knihovna..... 22,4m²

Ateliéry

32 kancelář teoretika 22m²

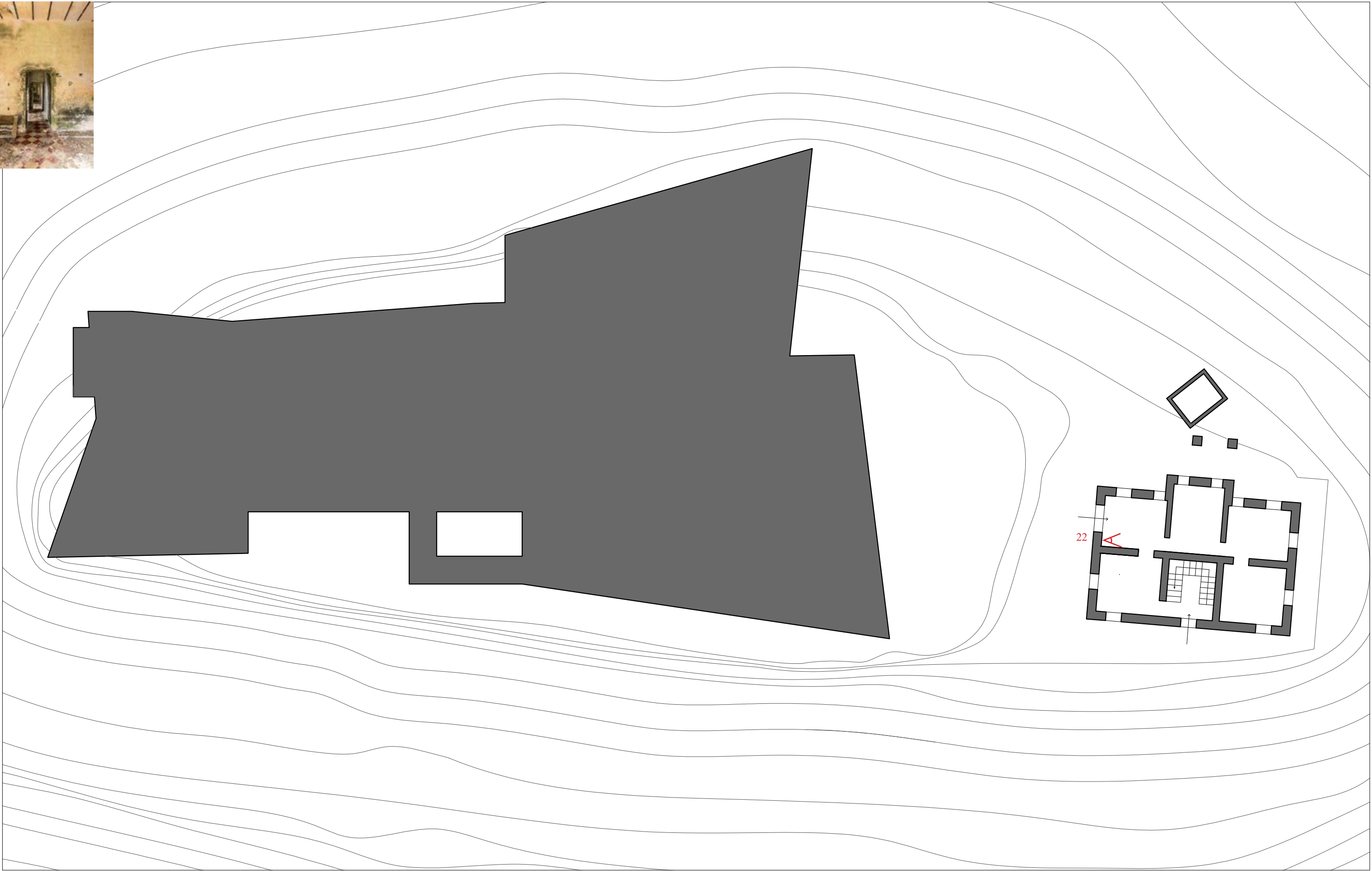

půdorys 5np 1:200 - návrh

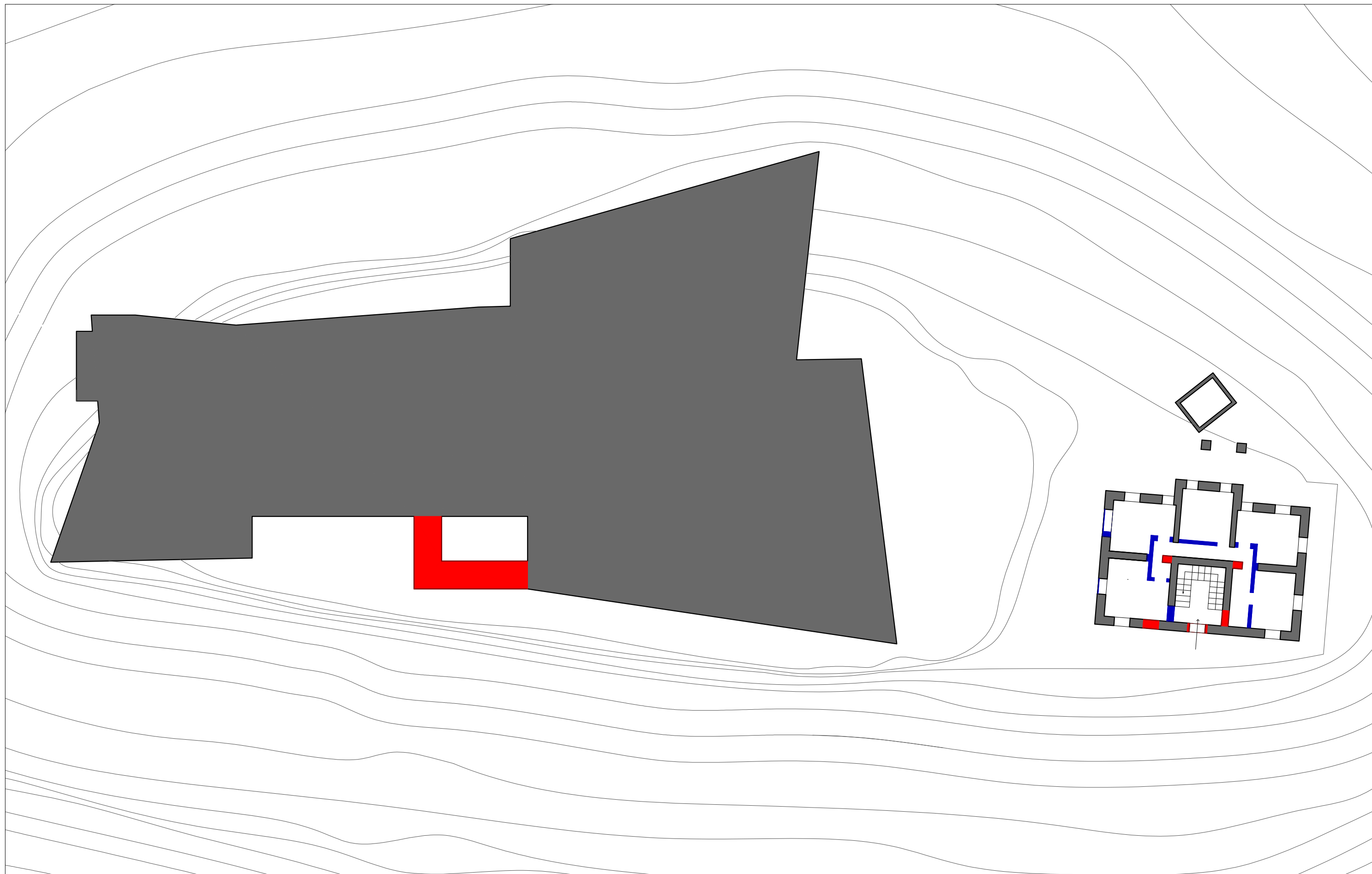
Art Prison
Barbora Tauerová
47

22

půdorys 1pp 1:200 - původní stav

půdorys 1pp 1:200 - bourací a dozdivací práce

Art Prison
Barbora Tauerová
49

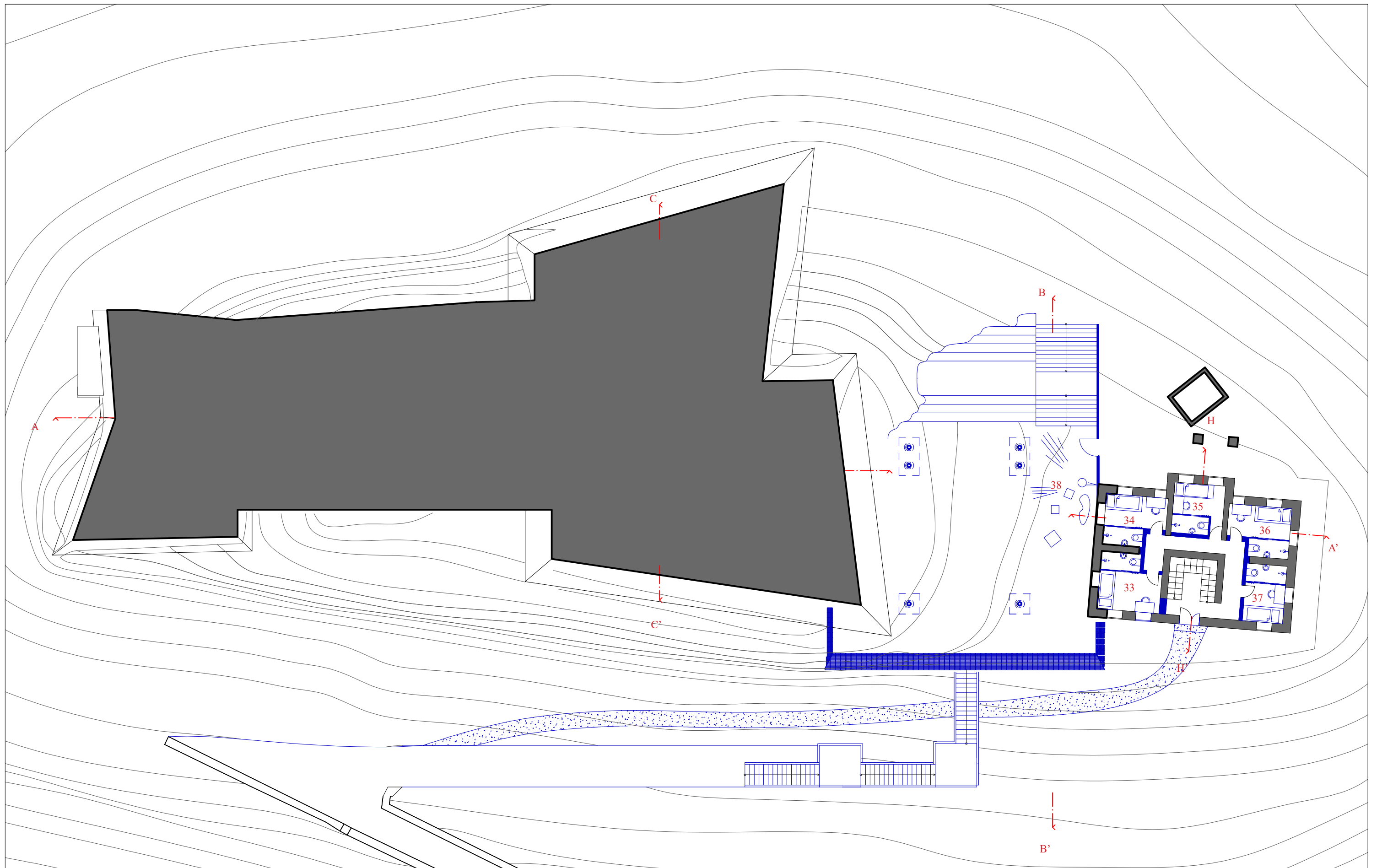
■ bourací práce
■ dozdivací práce

Domek pro umělce

33 pokoj I	13,6m ²
34 pokoj II.....	12m ²
35 pokoj III	12m ²
36 pokoj IV	12m ²
37 pokoj V.....	11m ²

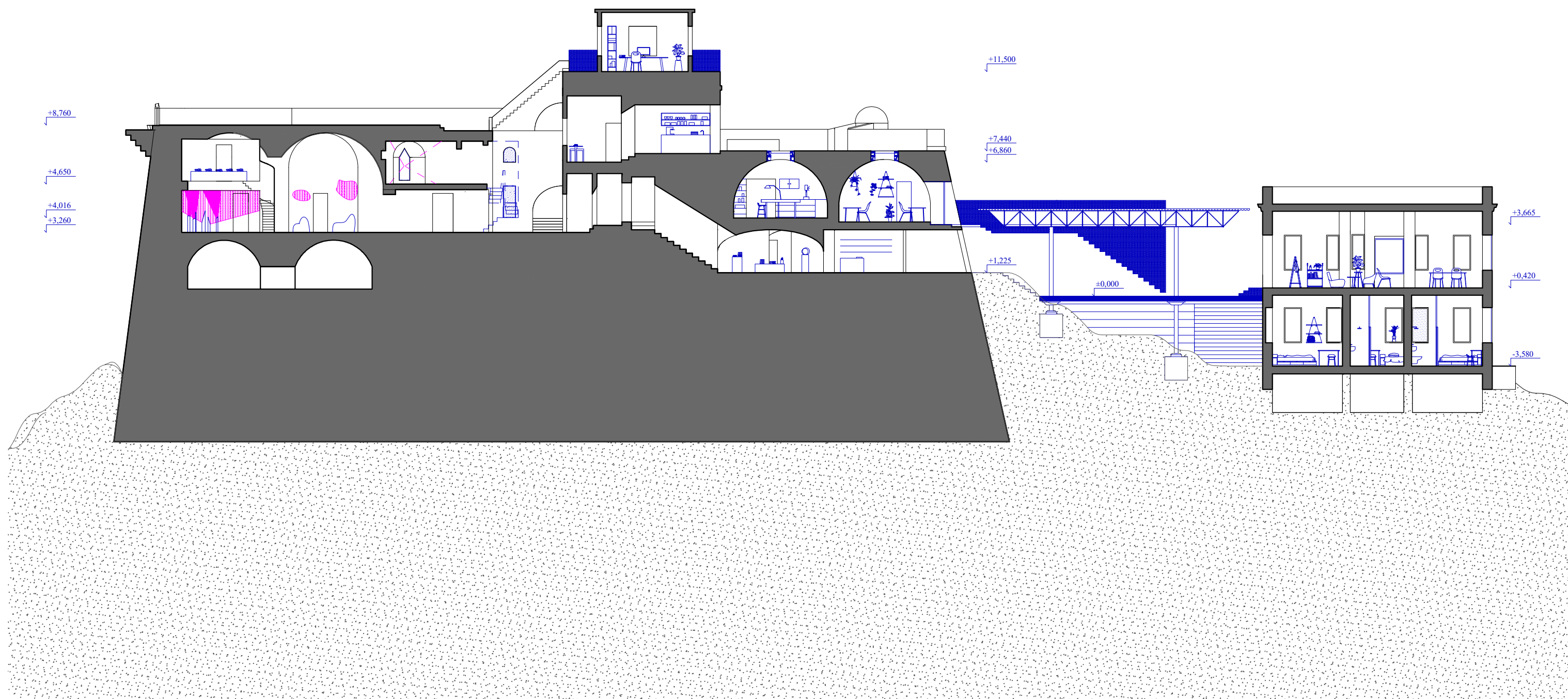
Dostavba

38 venkovní sklad pod terasou.....	25m ²
------------------------------------	------------------

půdorys 1pp 1:200 - návrh

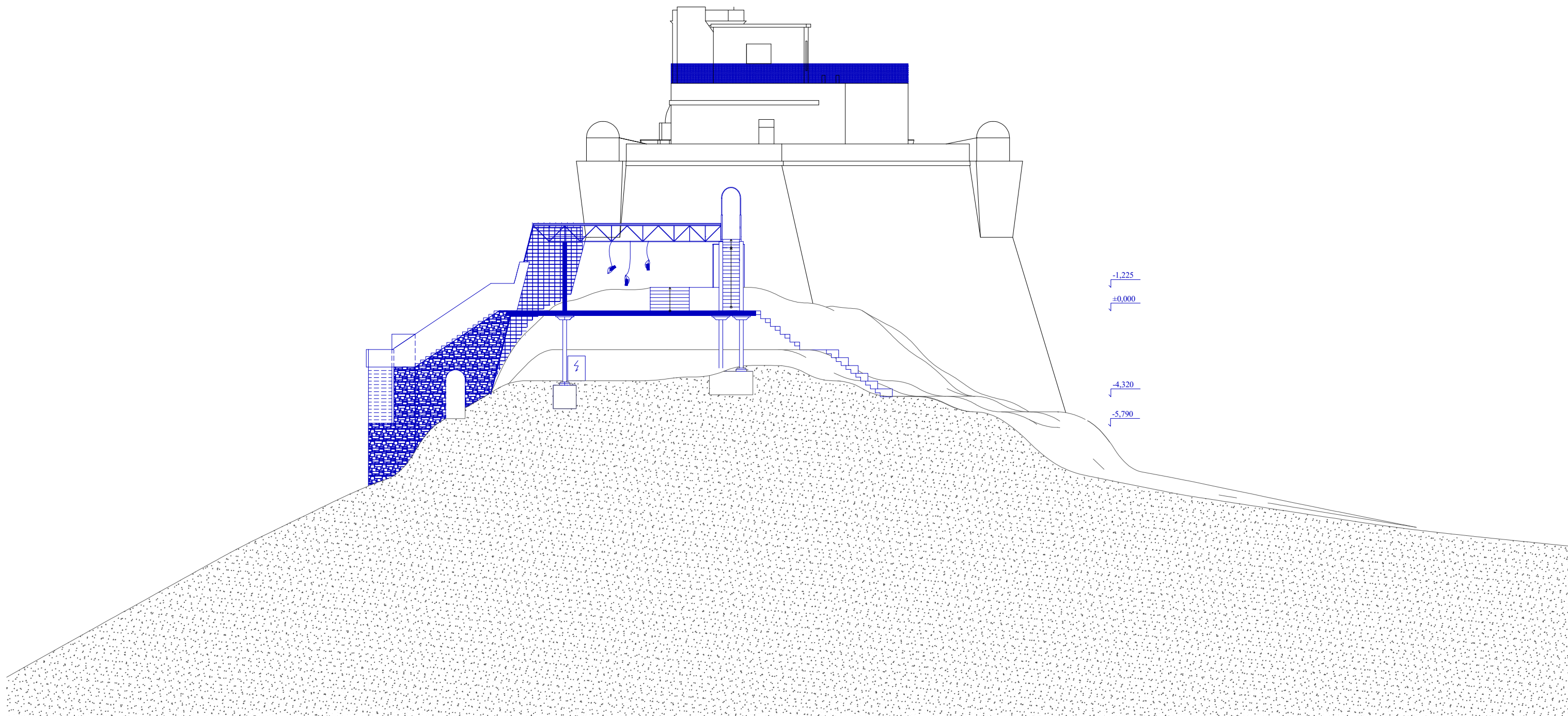
Art Prison
Barbora Tauerová
51

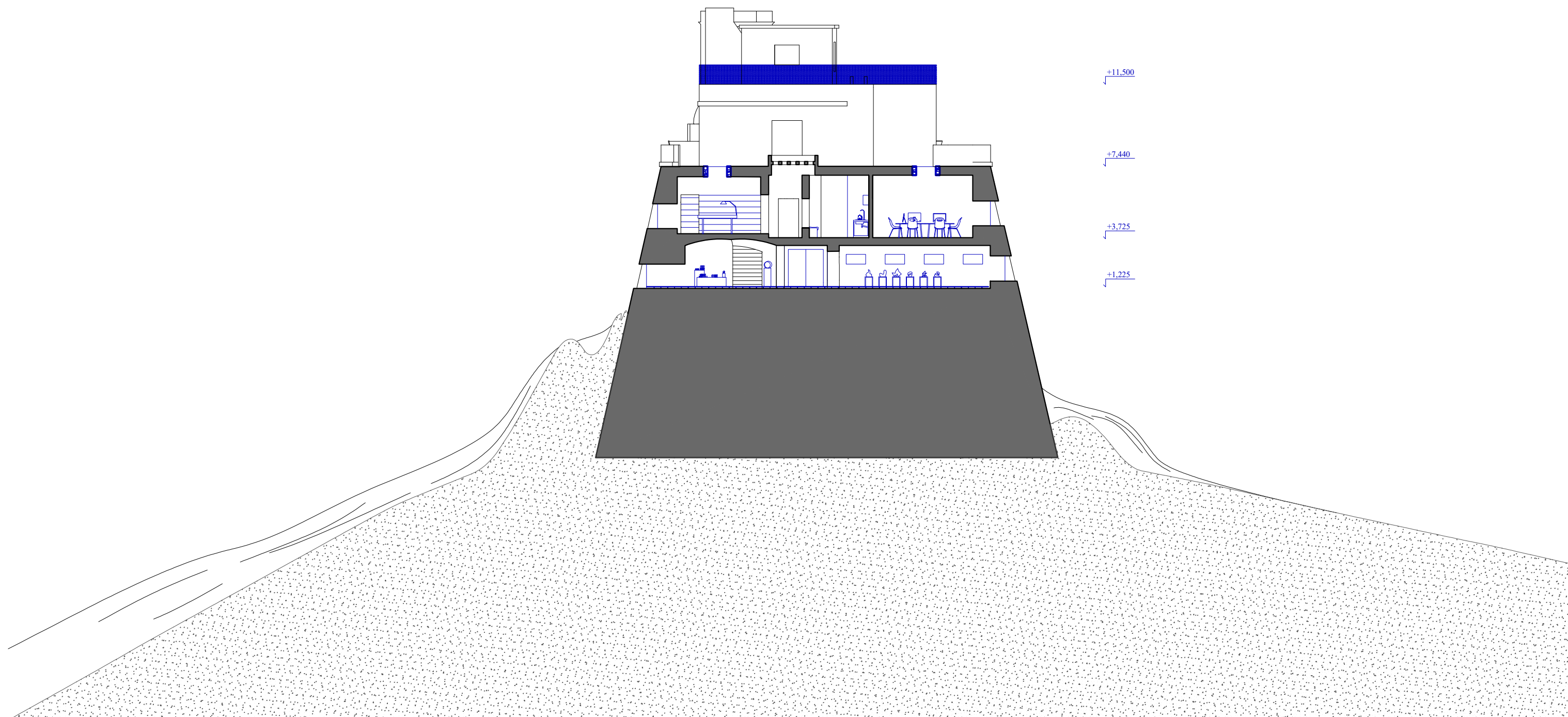
podélný řez A-A'

Art Prison
Barbora Taueroová
52

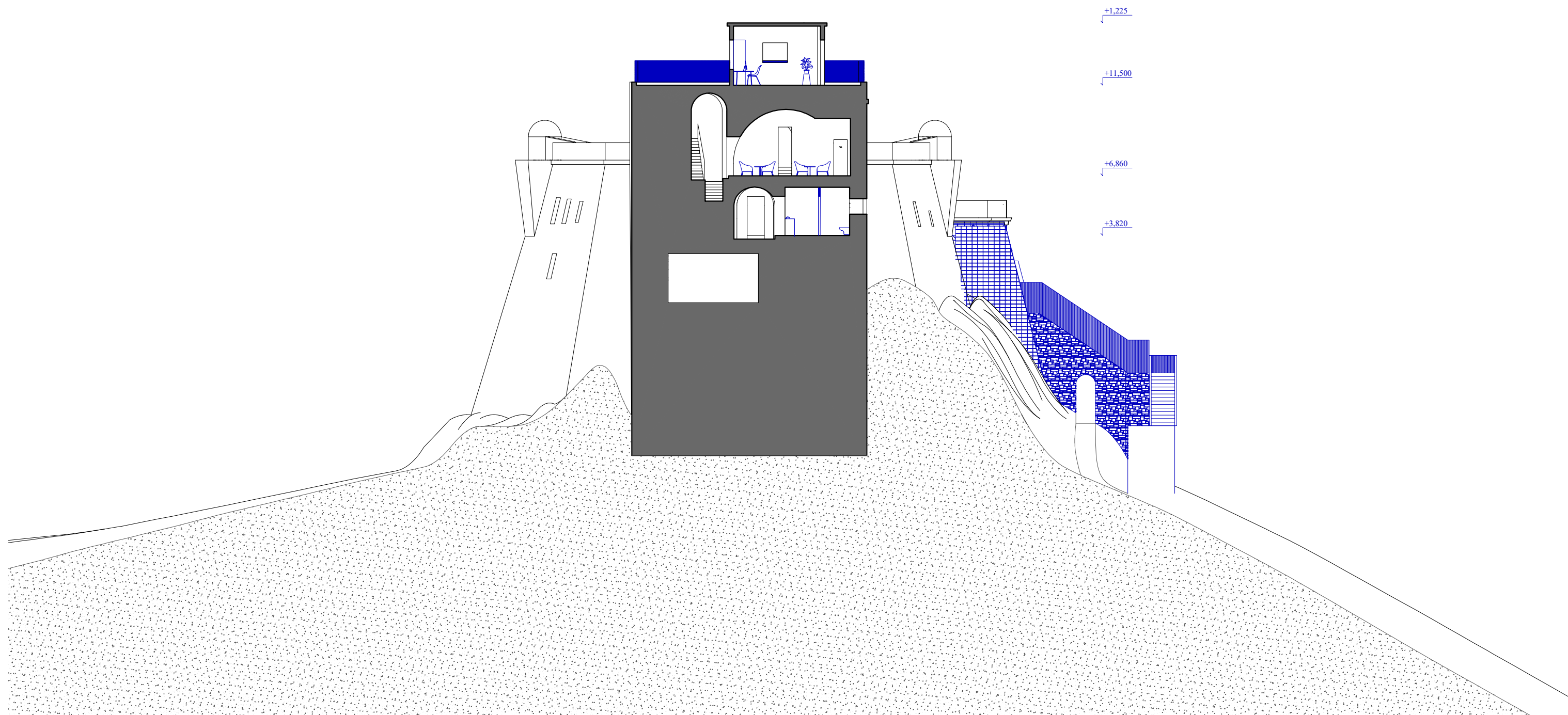
nové fyzické zásahy
digitální díla/zásahy

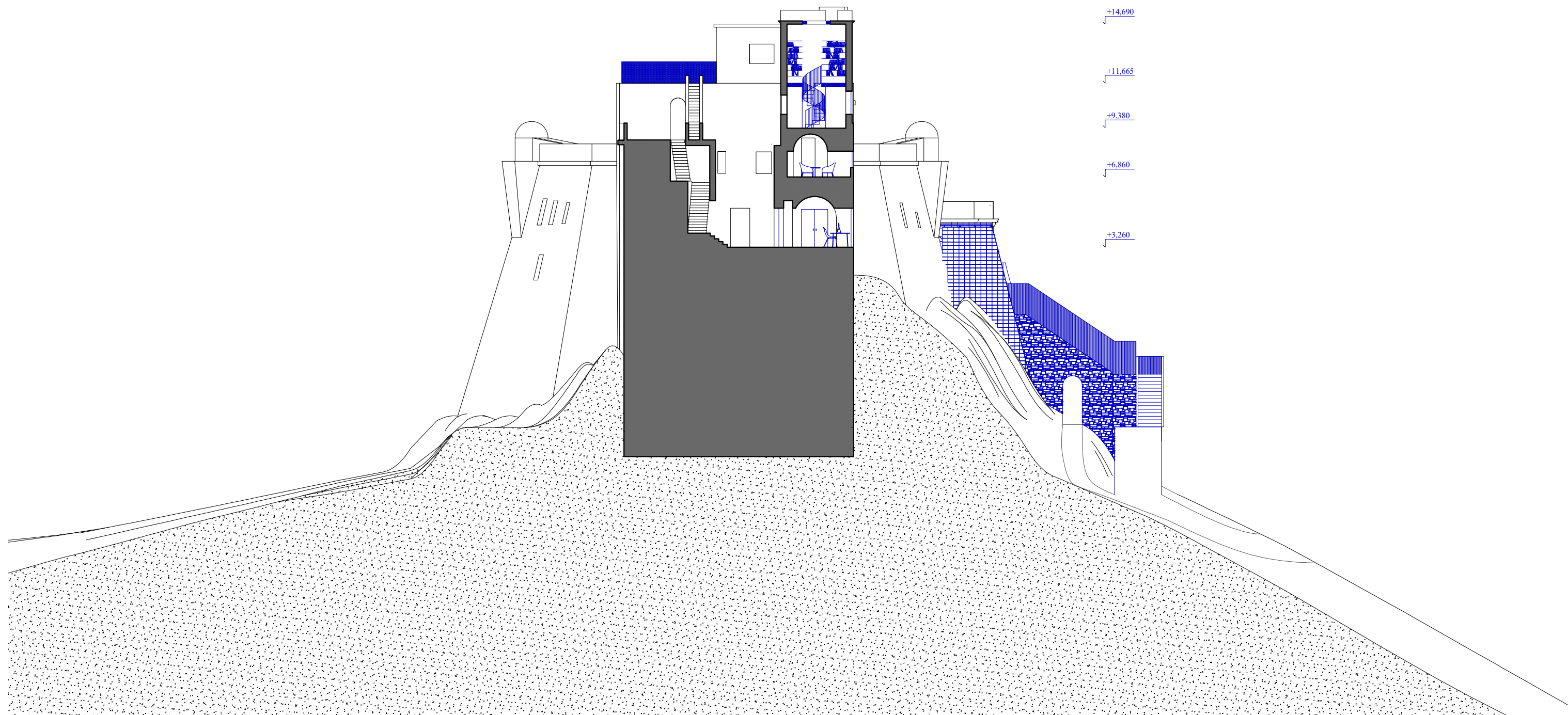
řez B-B'
 ≈
 Art Prison
 Barbora Tauerová
 53

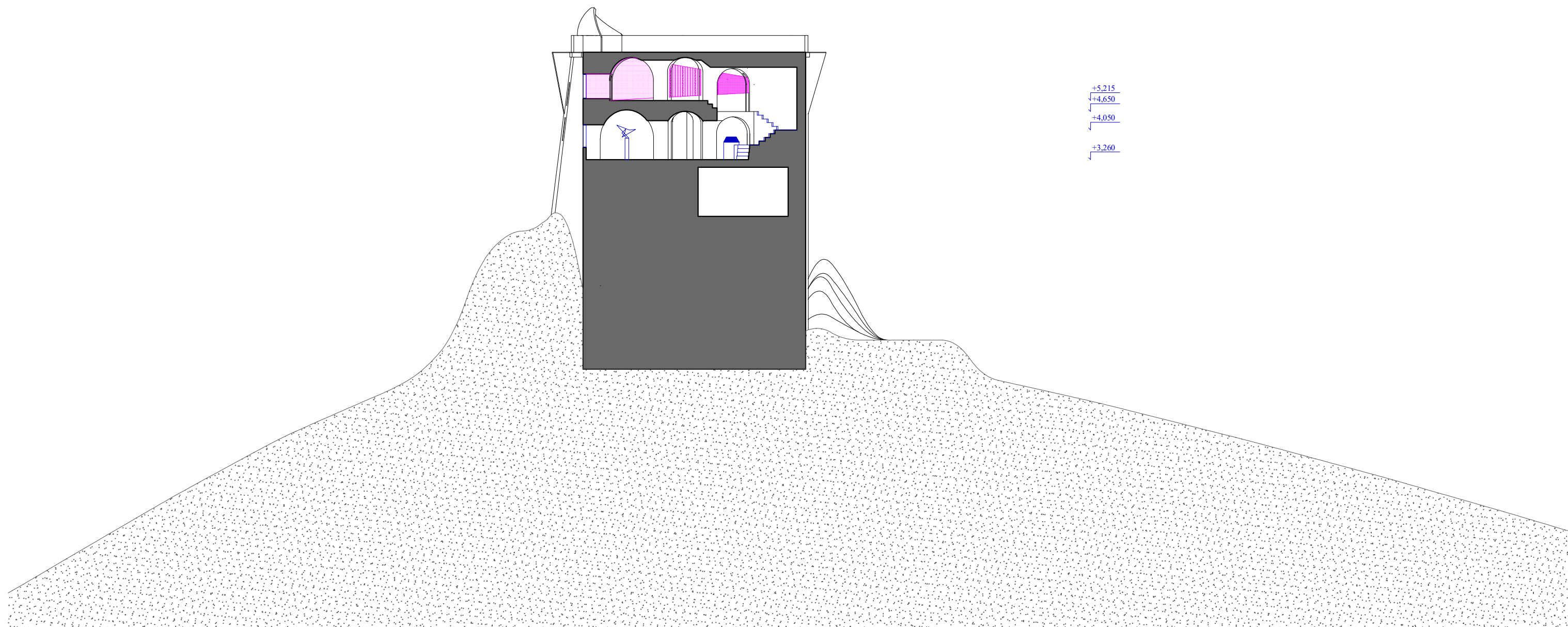
řez C-C'
≈
Art Prison
Barbora Tauerová
54

řez D-D'
 ≈
 Art Prison
 Barbora Tauerová
 55

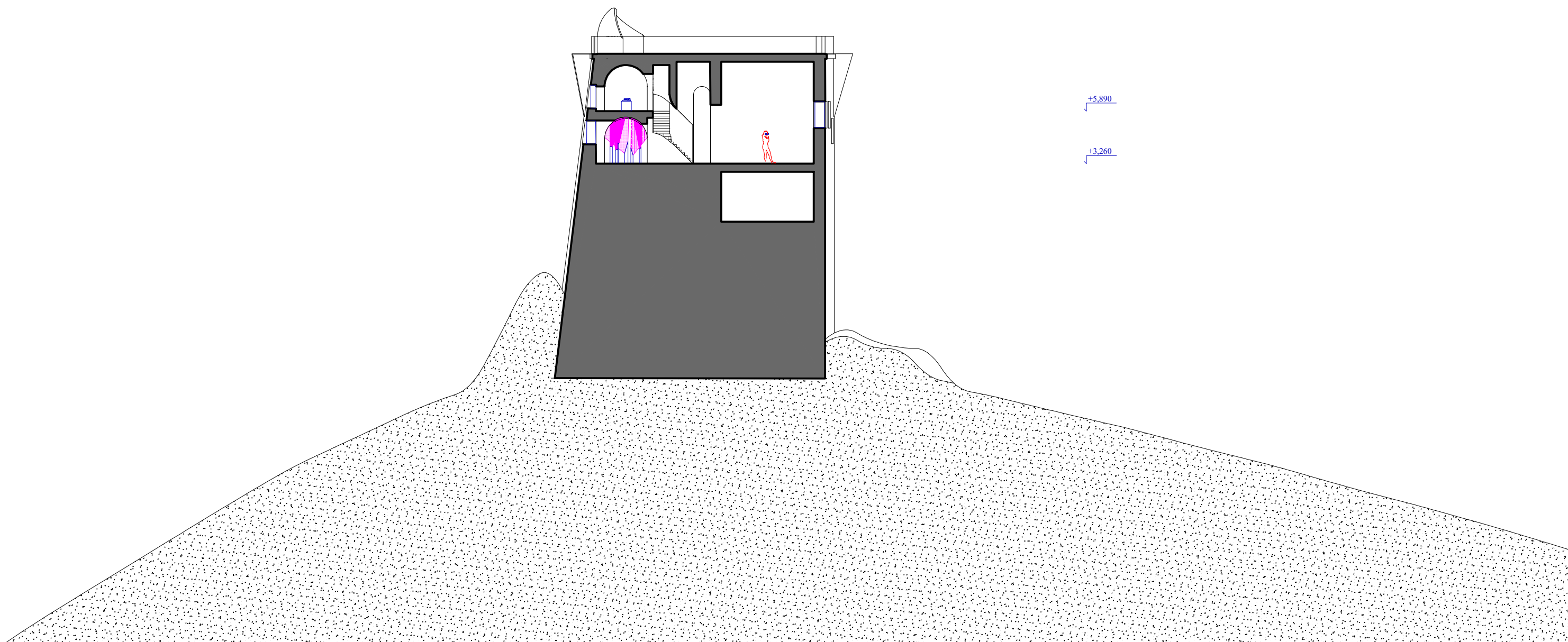

řez E-E'
≈
Art Prison
Barbora Tauerová
56

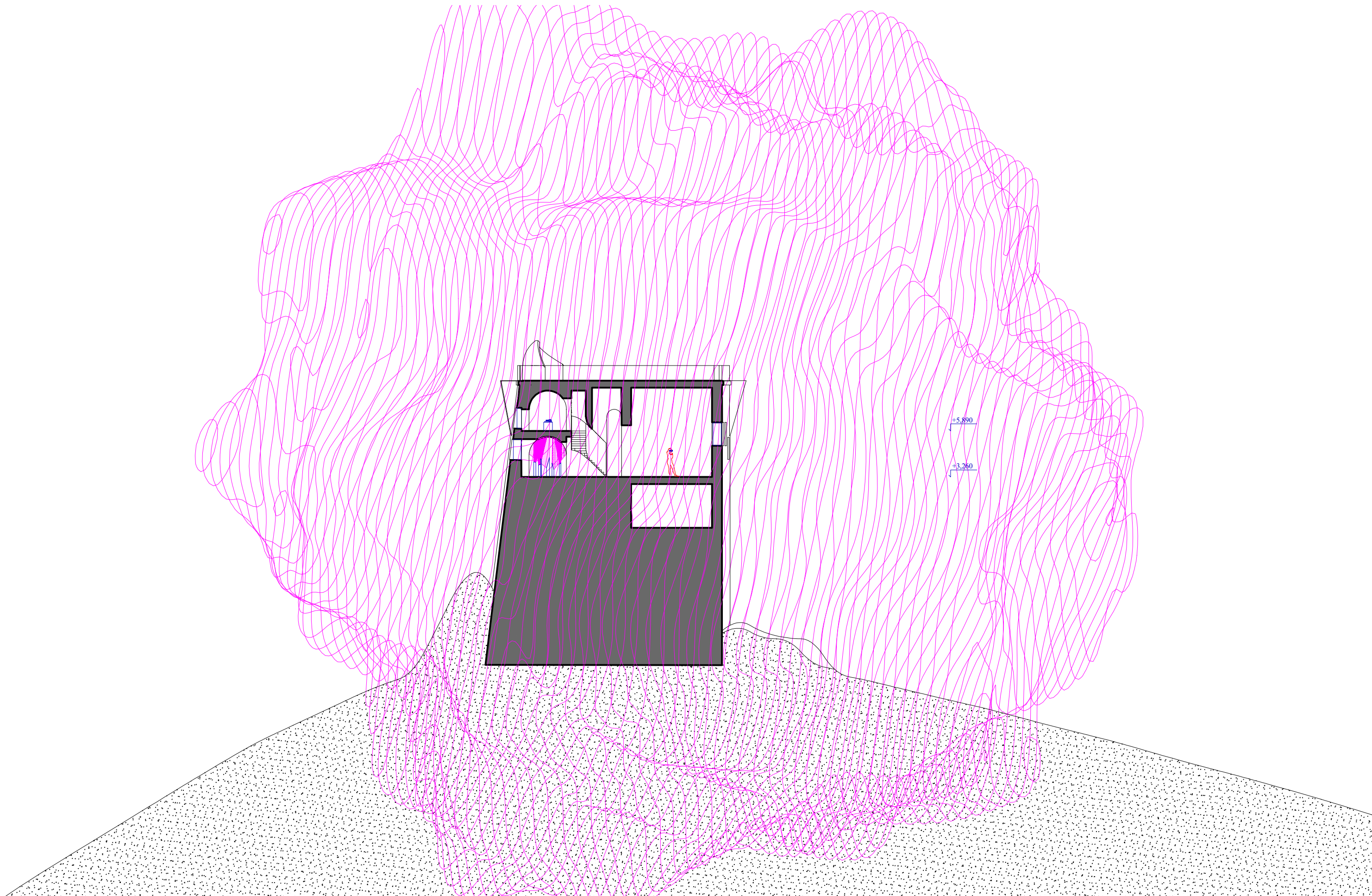
řez F-F'
≈
Art Prison
Barbora Tauerová
57

 digitální díla/zásahy

řez G-G'
Art Prison
Barbora Tauerová
58

digitální díla/zásahy

řez G-G' s virtuální realitou

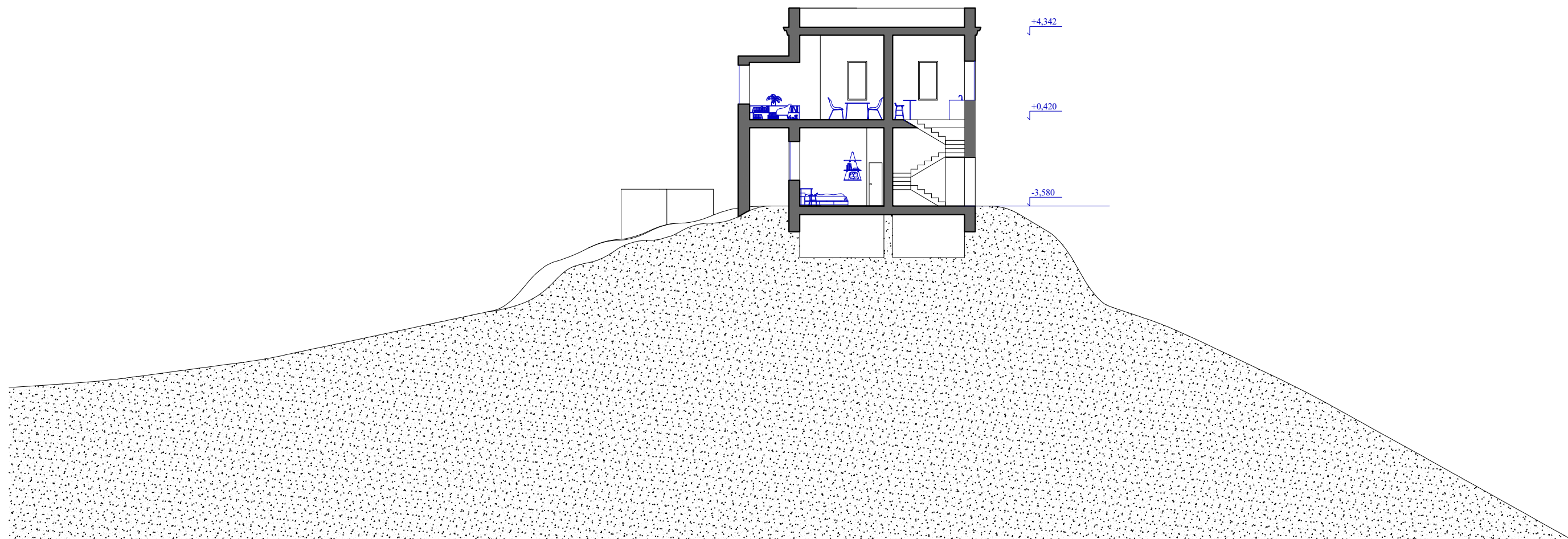
≈

Art Prison

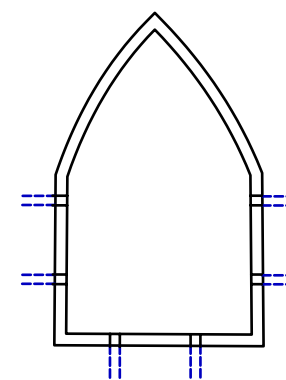
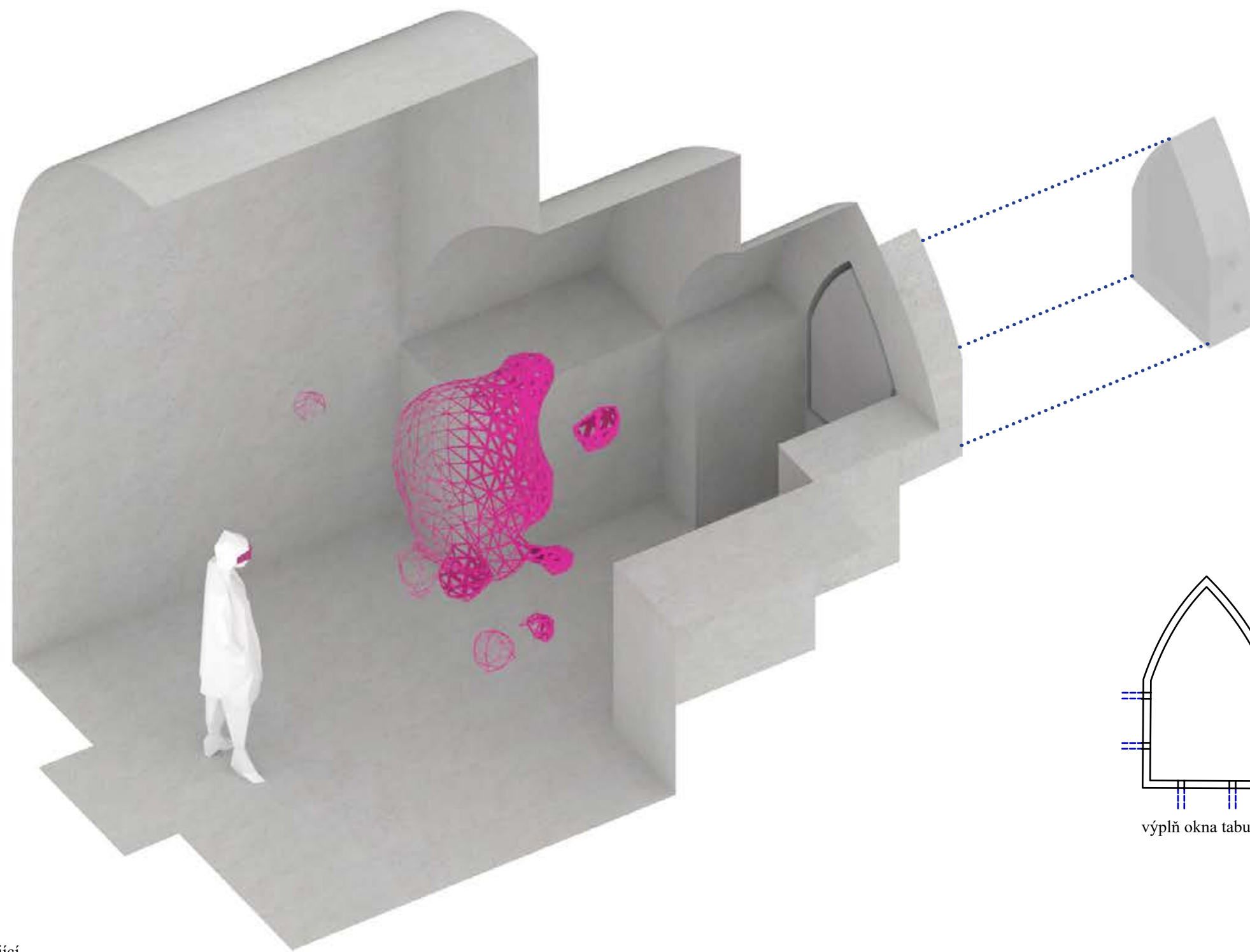
Barbora Tauerová

59

návštěvník má na sobě brýle umožňující
vidět virtuální realitu a díla v ní

řez H-H'
≈
Art Prison
Barbora Tauerová
61

výplň okna tabulí z mléčného skla

■ návštěvník má na sobě brýle umožňující vidět virtuální realitu a díla v ní

axonometrické schéma jednoho z galerijních prostor

Art Prison
Barbora Tauerová
63

severní pohled
≈
Art Prison
Barbora Tauerová
64

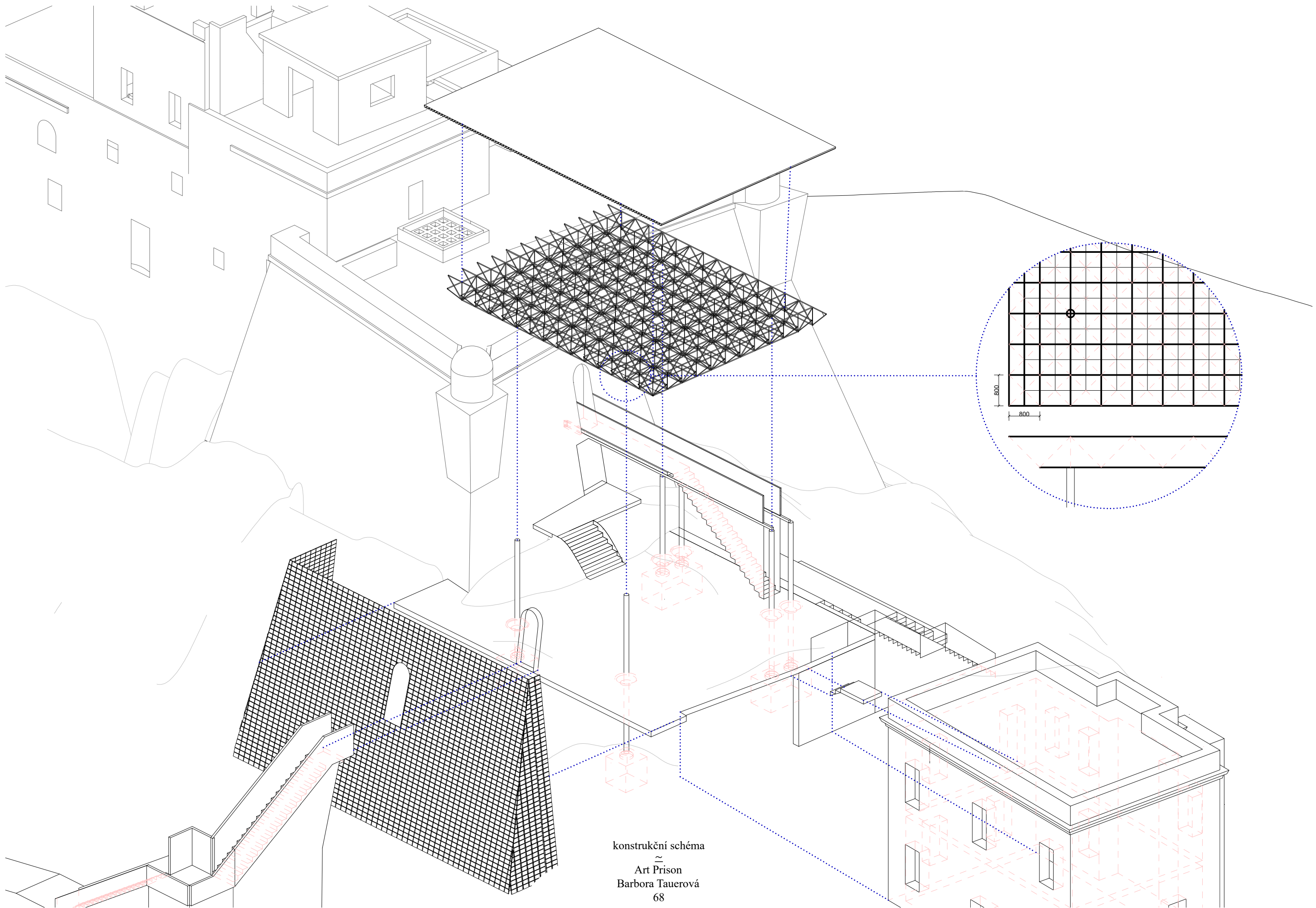
východní pohled
≈
Art Prison
Barbora Tauerová
65

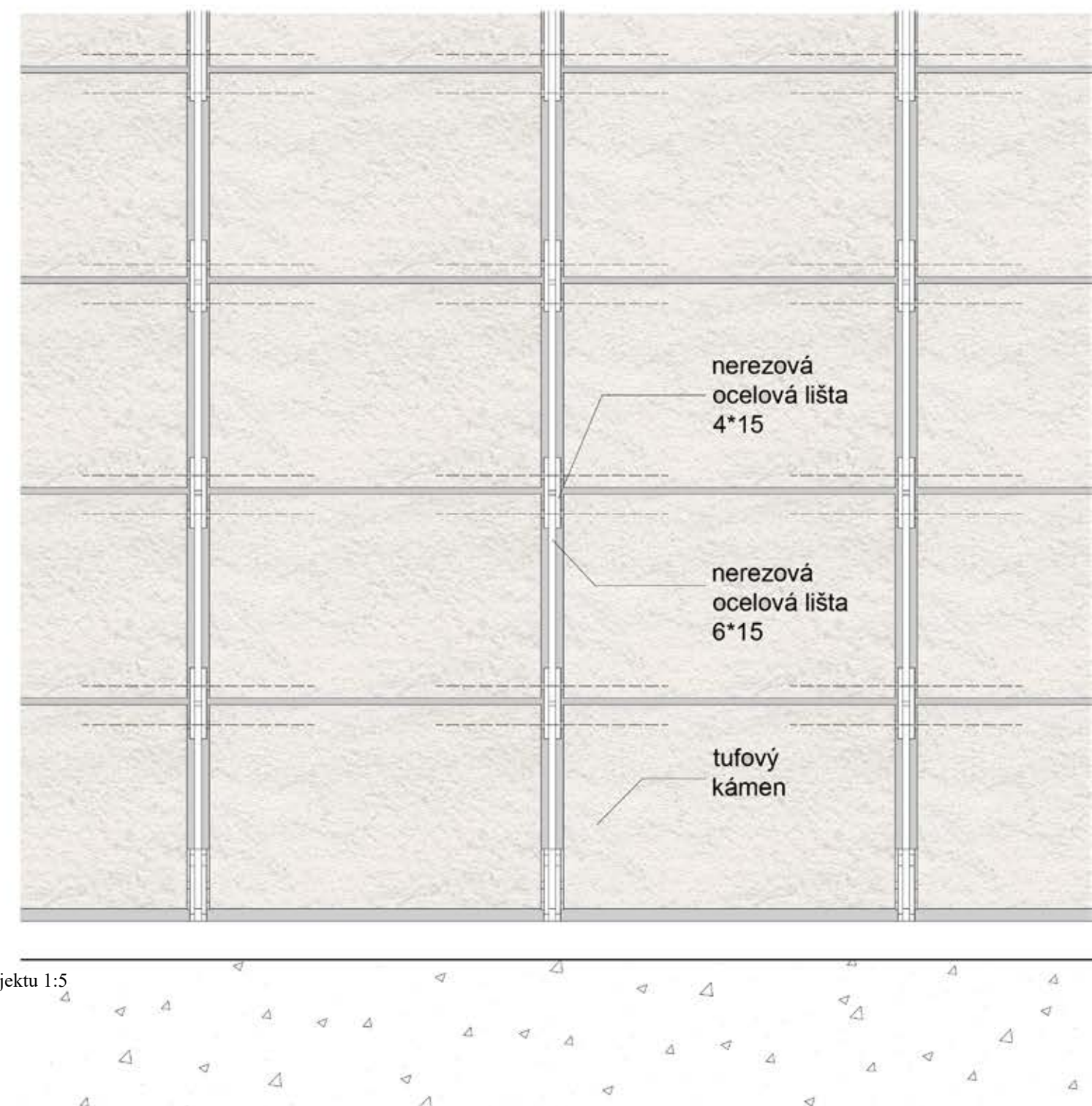
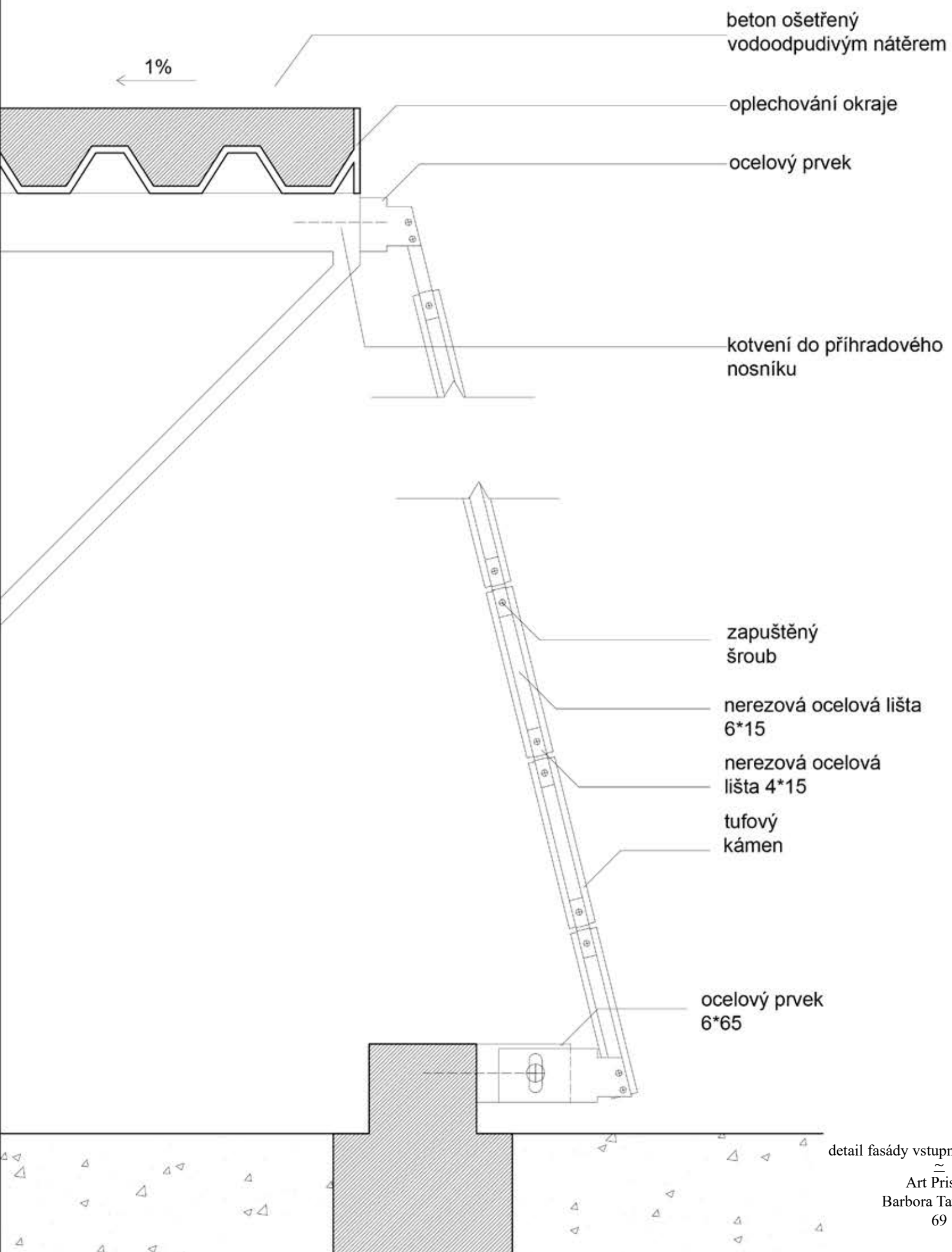
jižní pohled
≈
Art Prison
Barbora Tauerová
66

západní pohled
≈
Art Prison
Barbora Tauerová
67

konstrukční schéma
Art Prison
Barbora Taueroová
68

Pevnost je postavena z kamenných kvádrů místního tufu. Během rekonstrukcí byla místy doplněna o cihly a beton, ne však ze statického důvodu. Cihly byly použity převážně na změnu velikostí otvorů. Beton poté jako podlahová krytina.

Vápenný tuf sedimentárního původu je bohatý na zkameněliny, které svědčí o jeho mořském původu. Jeho výhodou je, že je velice odolný proti povětrnostním vlivům, proto je vhodný pro restaurování památek.

Návrh údržby:

Kamenný dům byl po staletí otevřený a větraný, proto dnes vzniká riziko kondenzací v místnostech, které budou uzavřené novými okny a dveřmi. Průměrná minimální teplota v nejstudenějším měsíci lednu je 11.6°C a extrémní teplotní minimum 3.7 °C. Dům je přes nejstudenější období neobývaný. Na tuto dobu se uzavírají otvory v centrálním atriu, aby nedošlo v době dešťů k zatečení. Správce, starající se o pevnost, má na starosti nejen opravy, ale také kontrolu nadměrné vlhkosti v objektu v období zimy. Stará se o regulaci jak teplotní, tak i vlhkostní. Výstavní prostory z tohoto hlediska nejsou v ohrožení díky tomu, že se u jejich oken nejedná o klasicky zatěsněná okna, ale pouze skleněnou desku na hrotech s mezerou kudy bude proudit vzduch.

Nové důležité prvky

Nové vstupní schodiště

Je postaveno z části z kamenů ze starých venkovních schodišť. Pod třetím ramenem je klenutý otvor pro podchod k domku umělců.

Dostavba nového vstupu

Nový vstup, který funguje jako místo shromažďování a komunikace stojí na čtyřech nerezových sloupech o ø 200mm. Základy jsou patky které jdou na skálu. Kulatá věc zespoda vytváří podporu pro prefabrikované betonové panely, které jsou zde jako pochozí deska. Na sloupech pak stojí deska z příhradové konstrukce, která zastřešuje celou terasu. Příhrada má rozměr 800x800mm, diagonála je tak pod 45° sklonem. Na horních pasech je pak přimontován pozinkovaný trapézový plech s profilem 45mm, do kterého je pak vylit beton ošetřený voděopudivým nátěrem. Střešní krytina má spád 1%. Dešťová voda se tak okapem a potrubím dostává do vodní nádrže pod domkem pro umělce.

Venkovní kovové schodiště do ateliérů

Zavěšené schodnicové schodiště se schodicemi z I profilů jsou zavěšené na ocelový I nosníků spočívajících na nosných sloupech konstrukce dostavby. Nosná konstrukce lávky je tvořena ocelovými I nosníky, které jsou uloženy v kapse kamenného zdiva na betonovém loži. Pochozí plochu tvoří

protiskluzový tahokov, sloupky zábradlí jsou navařeny na I profilu a na ně je přiroubován nerezový rošt z tahokov tvořící výplň zábradlí.

Fasáda

Hlavním fasádním prvkem jsou kamenné desky z místního sopečného kamene- tufu o rozměrech 300x200x40mm. Ty drží šrouby na I profilech 60x150mm, které jsou postupně na sebe navazovány, až k příhradové konstrukci, ke které je přivařený ocelový nosný profil fasádního systému. U země je pak betonová patka, ze které vychází další nosný profil. Ten vychází ze strany a tak je fasáda odolný vůči nárazům větru.

Okna v galeriích

Desky z mléčného skla o tloušťce mezi 50-200mm zasazené na hrotech o ø 20mm. Vždy kopírující tvar okenního otvoru s odskokem 20mm pro přirozený proud vzduchu.

Schodiště v galerii

Nové kamenné schodiště, využívající kamene z předchozího odkloněného ramena. Pro nástup na schodiště je potřeba vytvořit otvor o rozměrech 2000x800mm do zdi. Součástí tohoto schodiště je i úprava oken z ramen do atria, resp. jejich zvětšení.

Vestavba patra v knihovně

Zejména samostatně stojící, jakoby lešení s točitým schodištěm

Světlíky v ateliérech

kruhové světlíky v ø 1000 mm budou prováděny jako vodorovné otvory ve valené klenbě. Před bouráním otvoru bude stabilita klenby zajištěna ramenáty. Pokud to bude nutné, lze klenbu stáhnout táhlem.

TZB

Voda

Pevnost disponuje cisternami na dešťovou vodu, pod úrovní hlavního vchodu. Podle historických údajů se odhadují srážky mezi 500-600 mm za rok. Sběrná plocha je 470 m². Z této nádrže je ponorným čerpadlem čerpána voda do malé vodárny, ze které je voda následně distribuována. Voda je užitkového charakteru. Její kvalitu zajišťuje síť filtrů, sbírající primární nečistoty, následně membránová stanice s mikrofiltrací umístěná přímo v cisterně a UV lampa na výtlaču v potrubí. V případě potřeby, lze instalovat filtrační zařízení z nanovláken, které z takto předčištěné vody vytvoří vodu pitnou. Pro využití původní funkční cisterny, je třeba provést sanace a kontrolu stavu. Pod domem správce se taktéž nachází cisterna s vodou, tato je však menší. V případě spotřebování vody, je možné přečerpat vodu z pevnosti.

Odpady

Odpady mohou mít dvojí charakter, v závislosti na množství návštěvníků, nebo na možnosti prudkého nárůstu turistů. V předpokládaném provozu, tj. maximálně 7 stálých osob (5 umělců, technická podpora, teoretik/kurátor) stačí septik s následným zasakováním pro provoz pevnosti a druhý pro domek pro umělce. Turistický provoz tj. toalety uvnitř pevnosti jsou svedeny do již existujícího septiku. V tomto případě je nutné udržovat speciální režim užívání a to bez vyhazování toaletních papírů do toalety.

Druhá možnost je vytvořit kanalizaci, která bude svedena ke kořenové čistírně odpadních vod. Tato čistírna by se nacházela v na okraji zástavby městečka. Byla by tak využívána jak pevností, tak obyvateli.

Teplá voda je zajištěna lokálním průtokovým ohřivačem.

Pitná voda

V pevnosti jsou rozvody pouze užitkové vody. Pitnou vodu ve větším množství je nutné dovážet vrtulníkem, případně zásobovací pozemní lanovou dráhou nebo donášet z města. Bylo by vhodné investovat do filtru z nanovláken, který z dešťové vody vytvoří vodu pitnou.

vizualice nového vchodu

Art Prison

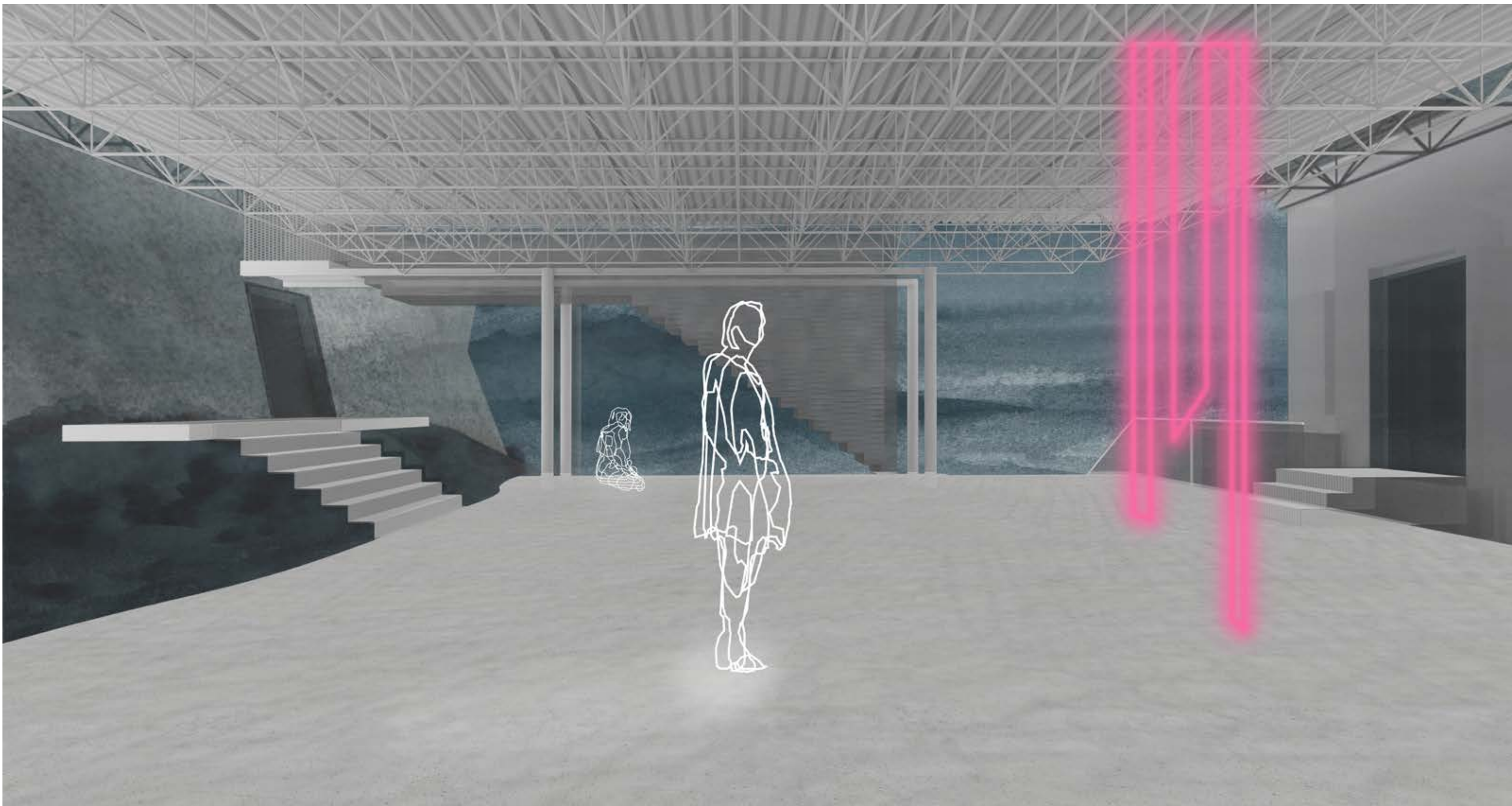
Barbora Tauerová

vizualizace

\approx

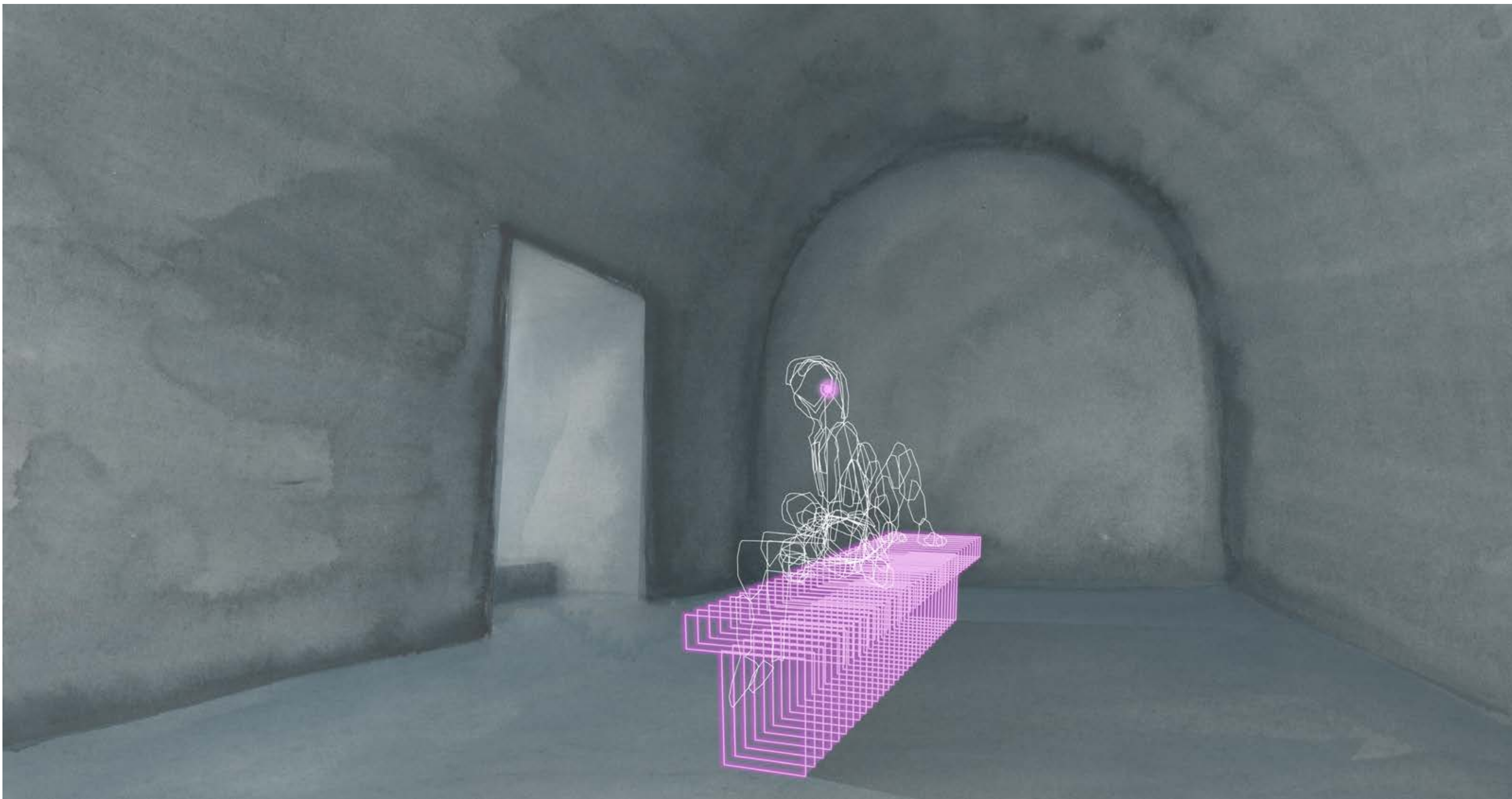
Art Prison

Barbora Tauerová

vizualice - na nové zastřešené terase

Art Prison
Barbora Tauerová

vizualice - ve výstavní místnosti s zvukovou instalací

Art Prison
Barbora Taueroová
77

vizualice - ateliér umělců

Art Prison

Barbora Tauerová

vizualice - pobytové schodiště a terasa

Art Prison
Barbora Tauerová
81

Mé poděkování za vedení mé bakalářské
práce patří:
Ing. arch. Radkovi Suchánkovi, Ph.D. a
Ing. arch. Petrovi Janošovi

Dále děkuji ostatním konzultantům za
odborné konzultace.
Ing. Jana Košťálová
Ing. Vladislav Bureš
doc. Ing. Eva Burgetová, CSc.
Ing. Dagmar Vojtíšková
MgA. Jana Bernartová, Ph.D.
MgA. Richard Loskot

poděkování

\approx
Art Prison
Barbora Tauerová
83